

READ AND HOPE

nr 1(1)/2007, wyd. 12 października 2007 roku

W numerze:

- Main Tour 2007/08
- relacje z turniejów z udziałem profesjonalistów w sezonie 2007/08
- kalendarz sezonu 2007/08
- sylwetka Joe Davisa
- wieści z polskiego podwórka
- recenzja gry WCS 2003
- ... i jeszcze kilka niespodzianek

W NUMERZE:

OD REDAKCJI	3
MAIN TOUR 2007/08	3
KALENDARIUM	4
TURNIEJE	6
Turnieje rankingowe	6
Shanghai Masters – kwalifikacje i turniej główny	6
Grand Prix – kwalifikacje	10
Turnieje nierankingowe (organizowane przez WPBSA)	13
Premier League Snooker	13
Pot Black	14
The Masters – kwalifikacje	14
Mistrzostwa Świata do lat 21	15
Pontin's International Open Series (PIOS)	17
Turnieje pokazowe	20
World Pro – Am Series	20
Euro – Asia Snooker Challenge	26
Paul Hunter English Open	27
Ravenace Pro – Am	28
Lucan Racing Irish Classic	29
VC Poker Irish Professional Championship	29
German Open	30
SNOOKER LOOPY... - JOE DAVIS	32
FELIETONY – Z KRZYŻAKA	35
Z KRAJU	36
GRY – WORLD CHAMPIONSHIP SNOOKER 2003	37
TYPOWANIA	39
Typowanie wyników	39
Moja szóstka	41
STOPKA REDAKCYJNA	42

OD REDAKCJI

Długo oczekiwana chwila nadchodzi – wydajemy historyczny, pierwszy numer gazetki o światowym snookerze na polskim rynku. Naszej radości nie mąci fakt, iż jest to tylko gazetka internetowa. Tylko, ale może i aż, bo wersja papierowa nie byłaby wersją ogólnodostępną.

Mimo iż od rozpoczęcia sezonu minął już niemal kwartał, przypomnimy zasady kwalifikacji do Main Touru i opiszemy turnieje z udziałem zawodowców oraz najważniejsze turnieje amatorskie. Zdajemy sobie sprawę, że niektóre relacje są zdawkowe i fragmentaryczne, jednak, primo – turniejów rozgrano już całe mnóstwo, secundo – bardzo nieliczne gościły na antenie ogólnodostępnych w Polsce stacji, tertio – ten numer powstał właściwie w ciągu 10 dni. Istotną pozycją jest kalendarium – prezentuje ono wszystkie turnieje z udziałem zawodników z pierwszej 96 na świecie i turnieje kwalifikacyjne do Main Touru. Wszystkie, o których w momencie wydania gazetki wiemy. Każdy numer będzie zawierał biografię jakiejś osoby związanej ze snookerem – zawodnika, sędziego, być może działacza. Nie zabraknie informacji o krajowym podwórku – krótkie relacje z ważniejszych turniejów i prezentacja imprez planowanych na najbliższy miesiąc, wraz z dokładnymi adresami klubów, dzięki czemu będzie można obejrzeć na żywo grę polskich zawodników. Ostatnie strony numerów będą należały do gier snookerowych i typowań prowadzonych na forum 147.pl.

Jak w każdej szanującej się gazecie, znajdzie się miejsce na kącik felietonowy. Chętnie przyjmujemy stałych felietonistów (kontakt w stopce redakcyjnej). Brakuje nam jeszcze jednego – dwóch stałych redaktorów. Pozwoli to naszej gazetce zarówno na duże podwyższenie jakości, jak i na odciążenie obecnej ekipy. Wierzmy, że chętnych do pomocy nie zabraknie.

Ostatni akapit chciałbym wykorzystać na podziękowania dla Adama Piórko, który – choć nieświadomie – walenie przyczynił się do poprawy strony technicznej naszej gazetki. Pozostaje mieć nadzieję, że wszystkie niedociągnięcia, spowodowane w przeważającej ilości brakiem czasu (np. niepodlinkowany spis treści) zostaną naprawione w kolejnych numerach.

Implant

MAIN TOUR 2007/08

Dróg do Main Touru jest wiele. I choć problem mnogości autostrad naszego kraju obecnie nie dotyczy, to jednak można znaleźć drogi, którymi jedzie się łatwo, lekko i przyjemnie. Kiedyś jednak zazwyczaj kończy się swobodne przemierzanie szos z trzema cyframi licznika za pan brat kończy się w momencie dostania się do jakiegokolwiek większego ośrodka miejskiego.

Main Tour jest właśnie takim ośrodkiem miejskim. Co sprytniejsi (szeroka czołówka) ustawiają się tak, aby poruszać się drogami wolnymi bądź pieszo, ci nieco mniej (końcówka trzeciej, czwarta szesnastka) skazani są na stanie w korkach. Ci oddaleni od centrum (ósemka dostająca się na podstawie rankingu prowizorycznego) zazwyczaj po trudnych bojach docierają na czas. Oczywiście najtrudniej jest mieszkającym poza takim skupiskiem miejskim (uczestnicy cykliw PIOS), którzy muszą przebijać się dzielnicą po dzielnicy godzinami. Inni wybiorą drogi kręte, skomplikowane (uczestnicy mistrzostw rangi przynajmniej kontynentu), ryzykują błąkanie się po ślepych uliczkach. Niektórzy (kandydaci do uzyskania dzikich kart) liczą na łaskawe oko znajomego, który dostrzeże ich starania. Każdemu przyświeca jeden cel – dotrzeć do centrum.

Niewielu dociera do samego centrum. Rozwiązanie takiego stanu rzeczy wydaje się być oczywiste – koniecznych jest więcej pasów ruchu. Jednak... coś za coś. Szersze drogi to mniej atrakcyjne centrum. Kluczem jest takie dobranie ilości pasów, iloczyn kandydatów i atrakcyjności centrum był jak największy. Być może dlatego kilka lat temu zdecydowano się zmniejszyć Main Tour ze 128 do 96 zawodników.

Zobaczmy pokrótce, kto będzie w centrum tego miasta marzeń walczył o miejsce w najwyższej komnacie w najwyższej wieży:

64 najlepszych zawodników w rankingu dwuletnim, uwzględniającym sezony 2005/06 i 2006/07:

1. John Higgins	11. Mark Selby	21. Mark King	31. Dominic Dale
2. Graeme Dott	12. Mark Williams	22. Jamie Cope	32. Gerard Greene
3. Shaun Murphy	13. Stephen Lee	23. Stuart Bingham	33. James Wattana
4. Ken Doherty	14. Allister Carter	24. Michael Holt	34. Michael Judge
5. Ronnie O'Sullivan	15. Steve Davis	25. Nigel Bond	35. David Gray
6. Peter Ebdon	16. Ryan Day	26. Anthony Hamilton	36. Ricky Walden
7. Neil Robertson	17. Joe Swail	27. Marco Fu	37. Fergal O'Brien
8. Stephen Hendry	18. Joe Perry	28. Ian McCulloch	38. Alan McManus
9. Ding Junhui	19. Barry Hawkins	29. Mark Allen	39. John Parrott
10. Stephen Maguire	20. Matthew Stevens	30. Dave Harold	40. Adrian Gunnell

41. Andy Hicks	47. Robert Milkins	53. Stuart Pettman	59. Mike Dunn
42. Andrew Norman	48. Rory McLeod	54. David Roe	60. Jimmy White
43. Mark Davis	49. Rod Lawler	55. Robin Hull	61. Jimmy Michie
44. Andrew Higginson	50. Tom Ford	56. Barry Pinches	62. Paul Davies
45. Dave Gilbert	51. Judd Trump	57. Drew Henry	63. Scott MacKenzie
46. Jamie Burnett	52. Marcus Campbell	58. Joe Delaney	64. Ian Preece

8 najlepszych zawodników w rankingu jednorocznym za sezon 2006/07 bez powyższych 64 zawodników:

1. Liang Wenbo
2. Tian Pengfei
3. Tony Drago
4. Joe Jogia
5. Lee Spick
6. David Morris
7. Liu Song
8. Mark Joyce

8 najlepszych zawodników rankingu PIOS (rozgrywki dla zaplecza Main Touru, 8 turniejów rozgrywanych przez cały sezon):

1. Lee Walker (Walia)
2. Jamie O'Neill (Anglia)
3. Munraj Pal (Anglia)
4. Leo Fernandez (Anglia)
5. Matt Selt (Anglia)
6. James McBain (Szkocja)
7. Alex Davies (Anglia)
8. Ashley Wright (Anglia)

Aktualni zwycięzcy następujących imprez:

Mistrz Świata Amatorów: Kurt Maflin (Norwegia)

Mistrz Azji: Supoj Saenla (Tajlandia)

Mistrz Europy do lat 19: Michael White (Walia)

Mistrz Azji do lat 21: Xiao Guodong (Chiny)

Europejska play – off (tylko dla zawodników „z kontynentu” europejskiego): Kevin van Hove (Belgia)

Dzikie karty od WPBSA:

Alfie Burden (Anglia)

Ben Woollaston (Anglia)

Issara Kachaiwong (Tajlandia)

Dzikie karty od federacji:

Azja – Liu Chuang (Chiny)

Oceania – Steve Misfud (Australia)

Anglia – Jimmy Robertson, Martin Gould

Szkocja – Patrick Fraser

Walia – Gareth Coppack

Irlandia – Rodney Goggins

Irlandia Północna – Patrick Wallace

Implant

KALENDARIUM

Oto niemal pełny kalendarz imprez z udziałem zawodników Main Touru w sezonie 2007/08 oraz turniejów kwalifikacyjnych. Niektóre turnieje mogą być pominięte, ze względu na mocno opóźnioną informację organizatorów o rozpoczęciu turnieju.

Szarym drukiem oznaczone są turnieje opisane w poprzednich gazetkach, kolorem czerwonym – turnieje opisane w aktualnym numerze, a zielonym – jeszcze nie rozegrane.

CZERWIEC 2007

2 – 3 – World Pro – Am Series 1, Prestatyn
26 – 29 – Shanghai Masters, Prestatyn; kwalifikacje
30 czerwca – 1 lipca – World Pro – Am Series 2, Prestatyn

LIPIEC 2007

30 czerwca – 1 lipca – World Pro – Am Series 2, Prestatyn
12 – 15 – Euro – Asia Snooker Challenge, Hong Kong
15 – 20 – PIOS 1, Prestatyn
28 – 29 – World Pro – Am Series 3, Prestatyn

SIERPIEŃ 2007

5 – 10 – PIOS 2, Prestatyn
6 – 12 – Shanghai Masters, Szanghaj; turniej główny
14 – 19 – Paul Hunter English Open, Leeds
15 – Ravenace Pro – Am, Birmingham
18 – 19 – Lucan Racing Irish Classic, Lucan
22 – 31 – Mistrzostwa Świata do lat 21, Goa (Indie)

WRZESIEŃ 2007

1 – 2 – World Pro – Am Series 4, Prestatyn
6 – Premier League Snooker, Haywards Heath; faza grupowa
7 – 12 – The Masters, Sheffield; kwalifikacje
13 – Premier League Snooker, Great Malvern; faza grupowa
17 – 23 – Grand Prix, Prestatyn; kwalifikacje
20 – Premier League Snooker, Dorking; faza grupowa
24 – 28 – PIOS 3, Prestatyn
25 – 30 – VC Poker Irish Professional Championship, Dublin
27 – Premier League Snooker, Plymouth; faza grupowa
29 – 30 – World Pro – Am Series 5, Prestatyn

PAŹDZIERNIK 2007

4 – 7 – German Open, Echlingen
4 – Premier League Snooker, Derby; faza grupowa
6 – Pot Black, Sheffield
11 – Premier League Snooker, Grimsby; faza grupowa
13 – 21 – Grand Prix, Aberdeen; turniej główny
14 – 19 – PIOS 4, Prestatyn
20 – 21 – World Pro – Am Series 6, Prestatyn
23 – 25 – Northern Ireland Trophy, Prestatyn; kwalifikacje
25 – Premier League Snooker, Peterborough
28 – Ravenace Pro – Am, Birmingham

LISTOPAD 2007

1 – Premier League Snooker, Barnsley; faza grupowa
4 – 11 – Northern Ireland Trophy, Belfast; turniej główny
10 – 25 – Mistrzostwa Świata Amatorów (Mężczyzn, Kobiet, Seniorów), Korat (Tajlandia)
15 – Premier League Snooker, Kidderminster; faza grupowa
22 – Premier League Snooker, Glenrothes; faza grupowa
25 – 30 – UK Championship, Prestatyn; kwalifikacje

GRUDZIEŃ 2007

1 – 2 – Premier League Snooker, Aberdeen; faza finałowa
2 – 3 – World Pro – Am Series; turniej finałowy
8 – 16 – UK Championship, Telford; turniej główny

10 – 15 – PIOS 5, Prestatyn

STYCZEŃ 2008

4 – 11 – Mistrzostwa Świata, Prestatyn; kwalifikacje, etap 1

13 – 20 – The Masters, Londyn; turniej główny

22 – 29 – China Open, Prestatyn; kwalifikacje

LUTY 2008

5 – 7 – Welsh Open, Prestatyn; kwalifikacje

11-17 – Welsh Open (miejsce rozegrania nieznane); turniej główny

15 – 20 – PIOS 6, Prestatyn

MARZEC 2008

7 – 10 – Mistrzostwa Świata, Sheffield; kwalifikacje, etap 2

23 – 30 – China Open, Pekin; turniej główny

27 – 31 – PIOS 7, Prestatyn

KWIECIEŃ 2008

13 – 18 – PIOS 8, Prestatyn

19 kwietnia – 5 maja – Mistrzostwa Świata, Sheffield; turniej główny

MAJ 2008

19 kwietnia – 5 maja – Mistrzostwa Świata, Sheffield; turniej główny

Implant

TURNIEJE

Tytuł działu nie wygląda na pozostawiający jakieś złudzenia co do jego zawartości. Powinniśmy jednak zdobyć się na małe wyjaśnienia. Pierwsza część działu będzie poświęcona turniejom rankingowym i ich kwalifikacjom. Będzie tu pełny opis turniejów – statystyki, szczegółowe opisy, pełne drabinki, dokładne wyniki meczów (może z pominięciem tego numeru, ale tu usprawiedliwia nas olbrzymia ilość turniejów opisywanych w całej gazecie). Kolejny dział będzie gościł turnieje nierankingowe, ale organizowane przez WPBSA. Tutaj można liczyć na podobną szczegółowość. Dalej będziemy opisywać turnieje rangi przynajmniej mistrzostw kontynentu, chodzi oczywiście o turnieje amatorów. Dalej napiszemy o cyklu PIOS – następcy Challenge Touru, dzięki któremu można dostać się do najlepszej „96” na świecie. Dział będą zamykać turnieje pokazowe, o niskiej randze, ale z udziałem zawodników Main Touru. Ze względu na olbrzymią ilość wyników w tych trzech grupach turniejów, będziemy prezentowali tylko wyniki od 1/8 finału oraz wyniki uczestników Main Touru i, co oczywiste, polskich zawodników.

Implant

TURNIEJE RANKINGOWE

Shanghai Masters, 26 – 29 czerwca; kwalifikacje; 6 – 12 sierpnia; turniej główny

Szanghajski turniej debiutuje w kalendarzu turniejów snookerowych. Wg umowy zawartej przez organizatorów ze Światową Federacją Snookera, ma rozpocząć 5 kolejnych sezonów. Kwalifikacje zostały rozegrane w bardzo dziwnym terminie – pod koniec czerwca, co przełożyło się na ilość walkowerów (4, z czego jeden obustronny) i tzw. wolnych losów – jeden był spowodowany wspomnianym obustronnym walkowerem, drugi – brakiem możliwości startu w turnieju Michaela White'a. Nie spełnił on podstawowego wymogu dla uczestników Main Touru – w dniu rozpoczęcia kwalifikacji nie ukończył 16 lat. Urodziny obchodził o 9 dni za późno....

Na co drugiego ze zwycięzców kwalifikacji czekała niemiła niespodzianka – konieczność gry w sznghajskiej rundzie dzikich kart. Nie przebrnęli przez nią Scott MacKenzie, Mike Dunn i Michael Judge. Poniżej prezentujemy drabinki i brejki stupunktowe (najwyższy uzyskał Dave Harold – 143) w kwalifikacjach:

Implant

Runda 1		Runda 2		Runda 3		Runda 4	
Mark Joyce	5	Drew Henry	2	John Parrott	5	Jamie Cope	5
Fraser Patrick	3	Mark Joyce	5	Mark Joyce	4	John Parrott	4
Tian Pengfei	x	Scott MacKenzie		Andrew Higginson	2	Gerard Greene	2
Xiao Guodong	x	(wolny los)		Scott MacKenzie	5	Scott MacKenzie	5
Alex Davies	1	Jimmy White	3	Alan McManus	5	Stuart Bingham	5
Alfie Burden	5	Alfie Burden	5	Alfie Burden	1	Alan McManus	4
Munraj Pal	4	Stuart Pettman	5	Andy Hicks	3	Joe Perry	4
Jimmy Robertson	5	Jimmy Robertson	3	Stuart Pettman	5	Stuart Pettman	5
Joe Jogia	5	Jimmy Michie	3	Mark Davis	4	Dave Harold	5
Steve Mifsud	0	Joe Jogia	5	Joe Jogia	5	Joe Jogia	1
Leo Fernandez	5	Paul Davies	5	Fergal O'Brien	5	Barry Hawkins	2
Rodney Goggins	4	Leo Fernandez	3	Paul Davies	4	Fergal O'Brien	5
James McBain	3	Judd Trump	5	Adrian Gunnell	5	Anthony Hamilton	4
Gareth Coppack	5	Gareth Coppack	1	Judd Trump	4	Adrian Gunnell	5
Kurt Maflin	2	Joe Delaney	5	Rory McLeod	5	Dominic Dale	5
Kevin Van Hove	5	Kevin Van Hove	1	Joe Delaney	1	Rory McLeod	0
Lee Walker		Barry Pinches	5	Ricky Walden	5	Ian McCulloch	5
(wolny los)		Lee Walker	2	Barry Pinches	2	Ricky Walden	1
Tony Drago	w	Tom Ford	4	Andrew Norman	2	Joe Swail	4
Issara Kachaiwong	0	Tony Drago	5	Tony Drago	5	Tony Drago	5
Liu Song	0	Marcus Campbell	4	Michael Judge	5	Mark Allen	1
Supoj Saenla	w	Supoj Saenla	5	Supoj Saenla	1	Michael Judge	5
Lee Spick	5	Rod Lawler	5	David Gilbert	5	Matthew Stevens	5
Martin Gould	4	Lee Spick	0	Rod Lawler	4	David Gilbert	4
Liang Wenbo	5	Robin Hull	3	Jamie Burnett	3	Nigel Bond	5
Ashley Wright	1	Liang Wenbo	5	Liang Wenbo	5	Liang Wenbo	3
Jamie O'Neill	w	Ian Preece	1	David Gray	5	Marco Fu	5
Liu Chuang	0	Jamie O'Neill	5	Jamie O'Neill	2	David Gray	1
David Morris	5	Mike Dunn	5	James Wattana	3	Mark King	1
Ben Woollaston	0	David Morris	1	Mike Dunn	5	Mike Dunn	5
Matt Selt	2	David Roe	5	Rob Milkins	4	Michael Holt	5
Patrick Wallace	5	Patrick Wallace	4	David Roe	5	David Roe	1

Najwyższe brejki:

140 Dave Harold
138 Fergal O'Brien
137 Barry Pinches
136 Patrick Wallace
136 David Roe
133 Ricky Walden
131 Alfie Burden
130 Scott MacKenzie
129 Dominic Dale
128 Supoj Saenla
127 Rory McLeod
127 Supoj Saenla
123 David Gilbert
122 Robert Milkins
116 Tony Drago
115 Marco Fu

115 Jamie Burnett
112 Adrian Gunnell
110 Matthew Stevens
110 Jimmy White
109 David Gray
105 Judd Trump
105 Jamie Cope
103 Joe Perry
103 Michael Judge
103 Michael Judge
103 Judd Trump
103 Jamie Burnett
102 Jamie O'Neill
101 Dominic Dale
101 David Gray
101 Stuart Pettman

Turniej główny jako wakacyjny nie zapowiadał się jako zachwycający poziomem. Można było to śmiało stwierdzić chociażby po przebiegu zeszłorocznego Northern Ireland Trophy (w sezonie turniej przeniesiono na listopad). Niespodzianki były niejako wpisane w jego przebieg, ale zapewne nikt nie spodziewał się aż takich rozstrzygnięć. Przed turniejem dowiedzieliśmy się, że jeden z zawodników wycofał się z turnieju

głównego. Był to Ronnie O'Sullivan, a tłumaczył się kontuzją pleców. Chińska publiczność tym faktem była ogromnie zawiedziona, jednak szczęściarz Stuart Pettman awansował od razu do fazy Last 16 bez rozgrywania meczu z Mistrzem Świata z roku 2001 i 2004. Turniej nie miał konkretnego żadnego konkretnego faworyta – oczywiście, można było wyróżnić grupę kandydatów, ale forma każdego z nich pozostawała zagadką. Poniżej drabinka i lista najwyższych brejków:

Implant

Runda dzikich kart		1/16 finału		1/8 finału		Ćwierćfinał		Półfinały		Finał															
		John Higgins	5	John Higgins	3	Mark Selby	5	Mark Selby	3	Dominic Dale	10														
		Jamie Cope	2																						
Scott MacKenzie	4	Mark Selby	5	Mark Selby	5							5													
Yang Qintian	5	Yang Qintian	0																						
		Mark Williams	2	Stuart Bingham	5	Stuart Bingham	0					0													
		Stuart Bingham	5																						
Stuart Pettman	5	Ronnie O'Sullivan	0	Stuart Pettman	4												4								
Cao Kaisheng	0	Stuart Pettman	w																						
		Peter Ebdon	3	Dave Harold	5	Dave Harold	1	Dominic Dale	6																
		Dave Harold	5																						
Fergal O'Brien	5	Steve Davis	5	Steve Davis	1									1											
Cao Xinlong	1	Fergal O'Brien	4																						
Adrian Gunnell	5	Ali Carter	1	Adrian Gunnell	1	Dominic Dale	5							5											
Jin Long	2	Adrian Gunnell	5																						
Dominic Dale	5	Ken Doherty	3	Dominic Dale	5														5						
Liu Chuang	1	Dominic Dale	5																						
		Shaun Murphy	2	Ian McCulloch	3	Ryan Day	5	Ryan Day	6																
		Ian McCulloch	5																						
Tony Drago	5	Ryan Day	5	Ryan Day	5									5											
Ah-Bu-La-Jiang	2	Tony Drago	1																						
Michael Judge	2	Stephen Maguire	5	Stephen Maguire	4	Matthew Stevens	4							4											
Xiao Guodong	5	Xiao Guodong	1																						
		Neil Robertson	0	Matthew Stevens	5					5															
		Matthew Stevens	5																						
		Stephen Hendry	5	Stephen Hendry	3			Stephen Lee	4	Graeme Dott															
		Nigel Bond	2																						
		Stephen Lee	5	Stephen Lee	5	5																			
		Marco Fu	4																						
Mike Dunn	3	Ding Junhui	5	Ding Junhui	1	Graeme Dott	5	5																	
Yu Delu	5	Yu Delu	2																						
		Graeme Dott	5	Graeme Dott	5										5										
		Michael Holt	4																						

Runda dzikich kart:

Scott MacKenzie 4-5 Yang Qintian 4-62(42), 86(80)-0, 51-60, 36-79(47), 33-66, 75-30, 66-6, 74-37, 44-74

Stuart Pettman 5-0 Cao Kaisheng 71-1, 89-34, 80-40, 54-30, 67(66)-9

Fergal O'Brien 5-1 Cao Xinlong 71-40, 63-31, 121(52,69)-7, 1-75(74), 72-19, 71(50)-15

Adrian Gunnell 5-2 Jin Long 37-62, 97(41)-8, 17-78, 67-41, 89(72)-14, 131(126)-0, 67-55

Dominic Dale 5-1 Liu Chuang 116(116)-0, 89-22, 75-1, 73(55)-6, 11-69(59), 98(98)-0

Tony Drago 5-2 Ah Bu La Jiang 37-61, 72(45)-34, 77-6, 22-90(52), 65-10, 66(43)-65(55), 76-22

Michael Judge 2-5 Xiao Guodong 58(42)-27, 56-80(53), 31-58(51), 68(68)-70, 22-65(43), 72(56)-15, 1-108(93)

Michael Dunn 3-5 Yu Delu 58-50, 78(48)-20, 34-61(46), 13-79, 17-77(54), 58-59, 74(64)-18, 0-94(58)

Ostatnia 32:

John Higgins 5-2 Jamie Cope 76(45)-17, 47-14, 1-84(57), 69(61)-1, 81(44)-8, 32-101(88), 61(41)-37

Mark Selby 5-1 Yang Qintian 75-39(39), 71-44, 84-32, 73-65(44), 72-70(40)

Mark Williams 2-5 Stuart Bingham 15-64(50), 32-108(108), 57(57)-71, 69-38, 28-71, 70-17, 19-55

Ronnie O'Sullivan 0-w Stuart Pettman

Peter Ebdon 3-5 Dave Harold 45-63, 66-34, 42-71(45), 65(52)-49(49), 79(64)-0, 15-74(53), 55-75, 0-81(77)

Steve Davis 5-4 Fergal O'Brien 63-50, 65-76(44), 71-46, 10-65(64), 52-70, 52(52)-64, 70-1, 69-55, 116(99)-1

Ali Carter 1-5 Adrian Gunnell 21-56(51), 74-67(67), 40(40)-98(98), 7-98(79), 25-60, 8-96(67)

Ken Doherty 3-5 Dominic Dale 50-62(61), 61(54)-82(74), 82(45)-40, 61(53)-60, 40-70(39), 25-70(60), 88(44)-32, 63-71

Shaun Murphy 2-5 Ian McCulloch 32-64, 0-102(86), 0-133(133), 0-131(123), 66-34, 101(101)-9, 8-72
Ryan Day 5-1 Tony Drago 131(106)-4, 77(77)-15, 6-75(54), 57-53, 70(63)-4, 74(60)-0
Stephen Maguire 5-1 Xiao Guodong 79-34, 87(58)-0, 7-74(37), 91(66)-13, 122(106)-0, 124(124)-13
Neil Robertson 0-5 Matthew Stevens 5-74, 9-72, 30-72(48), 0-98(98), 24-70(60)
Stephen Hendry 5-2 Nigel Bond 55-13, 93(41)-29, 73-59(41), 52(51)-66, 63-33, 52(42)-70, 80(49)-5
Stephen Lee 5-4 Marco Fu 49(44)-59, 74-21, 82-41, 85(85)-0, 52(49)-66, 20-99(41), 71-60(41), 0-95(54), 75(74)-0
Ding Junhui 5-2 Yu Delu 97(97)-27, 59-41, 24-78(66), 80(76)-9, 6-121(75), 55-0, 53-25
Graeme Dott 5-4 Michael Holt 62-34, 30-68(55), 62-37, 70-61, 37-68, 68(51)-66, 9-61, 0-102(102), 56-51(40)

1/8 finału:

John Higgins 3-5 Mark Selby 48-29, 53(53)-74(48), 47-46, 93(75)-2, 0-120(90), 0-74(74), 0-131(131), 42(38)-75(57)
Stuart Bingham 5-4 Stuart Pettman 1-88(48), 36-72(60), 28-103(71), 95-37, 66-35, 14-73(46), 64-27, 72(43)-40, 63-56
Dave Harold 5-1 Steve Davis 1-126(54), 68(44)-52, 88(88)-0, 83(83)-45(45), 63(52)-55(51), 58-44
Adrian Gunnell 1-5 Dominic Dale 0-84(84), 44(44)-82(50), 0-95(62), 0-102(102), 88(88)-0, 10-95(95)
Ian McCulloch 3-5 Ryan Day 11-91(52,39), 101(72)-15, 19-83(83), 0-90(62), 70(36)-32, 21-67, 84(77)-30, 39(38)-67
Stephen Maguire 4-5 Matthew Stevens 77-24, 59-43, 112(91)-1, 62(54)-16, 23-54, 0-67(47), 0-83, 27-86(51), 2-75(71)
Stephen Hendry 3-5 Stephen Lee 36-63, 42-86(54), 68-47, 49-72, 27-60, 84(84)-0, 82(82)-0, 36-92(48)
Ding Junhui 1-5 Graeme Dott 64(52)-78(57), 50-59, 21-77(69), 18-87(69), 73(73)-15, 26-62

Ćwierćfinały:

Mark Selby 5-0 Stuart Bingham 105-17(104), 67-63(48), 67(37)-35, 60(40)-26, 64-40
Dave Harold 1-5 Dominic Dale 14-113(75), 0-136(127), 1-101(36,42), 73-59(55), 25-81(31), 58(58)-74(74)
Ryan Day 5-4 Matthew Stevens 75(70)-4, 0-91(47), 14-98(98), 69(62)-27, 26-62(40), 68(55)-21, 1-67(66), 79(51)-53, 96(96)-0
Graeme Dott 5-4 Stephen Lee 39-76(41), 79-35 0,-119(54, 57), 75-36, 43(43)-84(84), 89(84)-9, 4-77(57), 68(43)-3, 40-65

Półfinały:

Mark Selby 3-6 Dominic Dale 47-59, 57-65, 46-64, 85-78, 80-16, 56-80(70), 17-75, 65-7, 14-84,
Ryan Day 6-3 Graeme Dott 78(65)-12, 88(88)-0, 103(103)-0, 31-74, 77-32, 94(94)-28, 34-68, 57-53

Finał:

Dominic Dale 10-6 Ryan Day 32-105(105), 71-33, 94(54)-0, 6-118(115), 0-77(76), 21-65(53), 47-75(74), 48-81(59), 84(84)-0 4-143(143), 65-33, 68-8, 79-0, 56-23, 90-0, 56-7

Najwyższe brejki:

143 Dominic Dale	106 Ryan Day
133 Ian McCulloch	106 Stephen Maguire
131 Mark Selby	105 Ryan Day
127 Dominic Dale	104 Mark Selby
126 Adrian Gunnell	103 Ryan Day
124 Stephen Maguire (setna setka w karierze)	102 Michael Holt
123 Ian McCulloch	102 Dominic Dale
116 Dominic Dale	101 Shaun Murphy
115 Ryan Day	

Światowa federacja snookera w sezonie 07/08 zdecydowała się na organizację dwóch turniejów w Chinach. Mało lubiany Malta Cup zastąpił Shanghai Masters, a w snookerową podróż wybraliśmy się bardzo wcześniej, bo na początku sierpnia. Turniej przyjął formułę taką, jak większość rankingowych imprez, z jedną zmianą – finał został rozegrany do 10 wygranych frejmów. Już w pierwszej rundzie zawodów mieliśmy kilka arcyciekawych pojedynków. Pierwszym z nich był mecz Johna Higginsa z Jamiem Copem. Mecz był jednak lekkim rozczarowaniem, gdyż publika w Szanghaju nie zobaczyła ani jednej setki, a aktualny Mistrz Świata wygrał gładko 5-2. Kolejny raz nie popisał się Mark Williams – w swoim pierwszym meczu został pokonany przez Stuarta Bingham 5-2 i mógł zacząć przygotowywać się do kolejnego turnieju, jednak wydaje się, że szanse powrotu Williama do czołowej szesnastki są zerowe. Sezon beznadziejnie rozpoczęli również Allister Carter oraz Neil Robertson – zupełnie nie potrafili nawiązać walki z lepiej dysponowanymi przeciwnikami. Zaskoczeniem była także słaba forma Petera Ebdona, Kena Doherty'ego oraz Shauna Murphy'ego – ci zawodnicy próbowali nawiązać walkę z rywalami, jednak to nie wystarczyło. Zapewne, kibice Steve'a Davisa będą zadowoleni. Rozegrał on zacięty mecz z trudnym przeciwnikiem – Fergalem O'Brienem. 6-krotny mistrz świata przegrywał już 2-4 i wydawało się, że to koniec marzeń o awansie do kolejnej rundy, jednak Steve wyrównał na 4-4 a w partii dziewiątej zbudował brejka w wysokości 99 punktów i mógł cieszyć się z awansu.

Równie zacięte pojedynki zakończyły się zwycięstwami Stephena Lee (5-4 z Marco Fu) i Graeme Dotta (5-4 z Michaeliem Holtem). W rundzie drugiej również nie zabrakło niespodzianek. Mark Selby pokonał Johna Higginsa 5-3, więc Szkotowi nie udało się rewanż za finał Warsaw Snooker Tour. W 1/8 finału szczęście nie stało już po stronie Stuarta Pettmana, który musiał uznać wyższość swojego imiennika, Bingham, przegrywając 4-5. Warto wspomnieć że ostatni, frejm zakończył się różnicą jedynie siedmiu oczek. Będący w świetnej formie Dominic Dale po zwycięstwie z Kenem Dohertym w walce o ćwierćfinał stracił tylko jednego frejma. Już wtedy zapowiadał nam się walijski turniej, bowiem Ryan Day pokonał Iana McCullocha 5-3, a Matthew Stevens wygrał 5-4 ze Stephenem Maguire'em i było jasne że w fazie ćwierćfinałowej będziemy mieli bratobójczy pojedynek. Wyraźnie widać było, że Stephen Hendry i Ding Junhui nie mogą odnaleźć dawnej formy. Ten pierwszy przegrał ze Stephenem Lee, a Ding uznał wyższość Graeme'a Dotta. Po cennym zwycięstwie w drugiej rundzie Mark Selby najwyraźniej nabrał wiatru w żagle i bez straty frejma awansował do półfinału. Dave Harold, który w drugiej fazie rozgromił Davisa 5-1 takim samym stosunkiem partii przegrał ze zdecydowanie lepiej prezentującym się Dominikiem Dalem. W górnej części drabinki wielkich emocji nie było, co znakomicie zrekompensowali zawodnicy znajdujący się w dolnej jej części. W pojedynku dwóch Walijszczyków lepszy okazał się Ryan Day wygrywając 5-4, a w pojedynku Stephena Lee z Graeme'em Dottem lepszy okazał się Szkot (5-4). Półfinały nie dostarczyły nam tylu emocji. W obu meczach lepsi okazali się Walijszczycy, obaj wygrali swoje mecze po 6-3 i mogliśmy być świadkami kolejnego pojedynku dwóch przedstawicieli tego kraju. Finał znacznie lepiej rozpoczął Ryan Day – od prowadzenia 6-2, jednak od tego momentu nie potrafił wygrać frejma i cały turniej wygrał Dominic Dale triumfując w finale 10-6 i wbijając najwyższego brejka turnieju – 143 punkty.

Snooker!

Zarobki w turnieju:

£50,000 – Dominic Dale

£22,500 – Ryan Day

£12,000 – Mark Selby, Graeme Dott

£7,000 – Dave Harold

£6,500 – Stuart Bingham, Matthew Stevens, Stephen Lee

£4,275 – John Higgins, Stuart Pettman, Steve Davis, Adrian Gunnell, Ian McCulloch, Stephen Maguire, Stephen Hendry, Ding Junhui

£2,750 – Jamie Cope, Scott MacKenzie, Mark Williams, Peter Ebdon, Fergal O'Brien, Ali Carter, Ken Doherty, Shaun Murphy, Tony Drago, Michael Judge, Neil Robertson, Nigel Bond, Marco Fu, Mike Dunn, Michael Holt

£1,725 – John Parrot, Gerard Greene, Alan McManus, Joe Perry, Joe Jogia, Barry Hawkins, Anthony Hamilton, Rory McLeod, Ricky Walden, Joe Swail, Mark Allen, David Gilbert, Liang Wenbo, David Gray, Mark King, David Roe

£1,325 – Mark Joyce, Andrew Higginson, Alfie Burden, Andy Hicks, Mark Davis, Paul Davies, Judd Trump, Joe Delaney, Barry Pinches, Andrew Norman, Supoj Seanla, Rod Lawler, Jamie Burnett, Jamie O'Neill, James Wattana, Robert Milkins

Grand Prix, 17 – 23 września; kwalifikacje

Turniej Grand Prix od pozostałych turniejów wyróżnia formuła – kwalifikacje i pierwsza część turnieju głównego rozgrywana jest w grupach. W kwalifikacjach 64 zawodników gra w ośmiu ośmioosobowych grupach, z każdej awansują dwie osoby. W kolejnej fazie wyłoniona szesnastka i najlepsza 32 rankingu dzieli się na osiem równolicznych grup, a dwójki zwycięzców tychże awansuje do fazy pucharowej. Mecze rozgrywane w grupach znacznie utrudniają trafne wytypowanie zwycięzców turnieju czy nawet grup, więc trudno mówić o wielkich niespodziankach. Tym razem nie zabrakło (i oby tak pozostało) udziału żadnego z zawodników. Kwalifikacje były bardzo szczęśliwe dla Jamiego Burnetta, który po raz pierwszy w życiu wbił oficjalnego maksa (jak wiadomo, jego najwyższy brejk wynosi... 148, wbity podczas eliminacji UK Championship 2004). Prześledźmy, jak wyglądała pierwsza faza grupowa tegorocznego Grand Prix, turniej główny rozpoczyna się dzień po wydaniu gazetki. Relacja będzie gotowa w najbliższym numerze, poniżej tabele i najwyższe brejki pierwszej fazy grupowej oraz składy grup drugiej:

NR	GRUPA A	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1A1	Robert Milkins		4	3	4	4	4	1	0	4	20	22	-2	-0.29	4
1A2	Mark Davis	2		4	4	3	4	4	4	5	25	15	10	1.43	1
1A3	Jimmy White	4	1		4	4	2	2	4	4	21	21	0	0.00	3
1A4	Scott MacKenzie	3	1	3		2	4	3	4	2	20	26	-6	-0.86	8
1A5	Alex Davies	2	4	0	4		0	4	1	3	15	24	-9	-1.29	7
1A6	Mark Joyce	3	3	4	3	4		4	4	4	25	17	8	1.14	2
1A7	Jimmy Robertson	4	2	4	4	3	3		3	3	23	22	1	0.14	5
1A8	Supoj Saenla	4	0	3	3	4	0	4		3	18	20	-2	-0.29	6
NR	GRUPA B	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1B1	Andrew Higginson		4	1	2	2	3	4	4	3	20	17	3	0.43	5
1B2	James Wattana	1		2	0	4	2	4	4	3	17	19	-2	-0.29	6
1B3	Tom Ford	4	4		4	1	4	4	4	6	25	10	15	2.14	1
1B4	Jimmy Michie	4	4	1		4	1	4	4	5	22	14	8	1.14	2
1B5	James McBain	4	0	4	1		1	4	4	4	18	18	0	0.00	4
1B6	Tony Drago	4	4	1	4	4		2	1	4	20	19	1	0.14	3
1B7	Michael White	0	3	1	2	3	4		1	1	14	26	-12	-1.71	8
1B8	Gareth Coppack	0	0	0	1	0	4	4		2	9	22	-13	-1.86	7
NR	GRUPA C	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1C1	David Gilbert		4	4	2	1	4	4	1	4	20	17	3	0.43	4
1C2	David Gray	2		4	1	4	4	3	1	3	19	23	-4	-0.57	6
1C3	Barry Pinches	1	2		0	4	4	4	4	4	19	15	4	0.57	3
1C4	Joe Delaney	4	4	4		2	4	4	3	5	25	16	9	1.29	1
1C5	Leo Fernandez	4	2	0	4		2	2	3	2	17	23	-6	-0.86	7
1C6	Lee Spick	0	3	2	3	4		1	4	2	17	24	-7	-1.00	8
1C7	Issara Kachaiwong	2	4	0	2	4	4		3	3	19	22	-3	-0.43	5
1C8	Ben Woollaston	4	4	1	4	4	2	4		5	23	19	4	0.57	2
NR	GRUPA D	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1D1	Jamie Burnett		4	3	3	0	4	4	2	3	20	23	-3	-0.43	5
1D2	Andy Hicks	3		1	4	4	2	4	4	4	22	17	5	0.71	3
1D3	Stuart Pettman	4	4		4	4	4	4	4	7	28	12	16	2.29	1
1D4	Mike Dunn	4	1	3		4	1	0	4	3	17	23	-6	-0.86	6
1D5	Kurt Maflin	4	1	3	3		2	3	4	2	20	21	-1	-0.14	7
1D6	Liu Song	3	4	0	4	4		4	4	5	23	16	7	1.00	2
1D7	Xiao Guodong	1	2	2	4	4	2		4	3	19	20	-1	-0.14	4
1D8	Ashley Wright	4	1	0	1	1	1	1		1	9	26	-17	-2.43	8
NR	GRUPA E	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1E1	Fergal O'Brien		4	4	2	4	4	4	4	6	26	12	14	2.00	1
1E2	Michael Judge	1		4	4	4	4	4	4	6	25	13	12	1.71	2
1E3	David Roe	0	3		4	4	2	4	4	4	21	18	3	0.43	4
1E4	Drew Henry	4	1	2		0	0	4	2	2	13	25	-12	-1.71	7
1E5	Matthew Selt	2	1	2	4		3	4	4	3	20	20	0	0.00	5
1E6	Joe Jogia	3	1	4	4	4		1	4	4	21	18	3	0.43	3
1E7	Rodney Goggins	1	1	1	3	3	4		4	2	17	22	-5	-0.71	6
1E8	Kevin Van Hove	1	2	1	4	1	1	1		1	11	26	-15	-2.14	8
NR	GRUPA F	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1F1	John Parrott		1	0	2	1	0	4	0	1	8	26	-18	-2.57	8
1F2	Ricky Walden	4		4	1	4	4	4	4	6	25	16	9	1.29	1
1F3	Robin Hull	4	3		1	4	4	4	3	4	23	19	4	0.57	3
1F4	Marcus Campbell	4	4	4		1	2	4	4	5	23	12	11	1.57	2
1F5	Munraj Pal	4	1	3	4		4	3	4	4	23	20	3	0.43	4
1F6	David Morris	4	3	3	4	3		4	3	3	24	21	3	0.43	6
1F7	Steve Mifsud	2	2	1	0	4	3		1	1	13	27	-14	-2.00	7
1F8	Martin Gould	4	2	4	0	3	4	4		4	21	19	2	0.29	5

NR	GRUPA G	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1G1	Alan McManus		3	0	1	4	3	4	4	3	19	23	-4	-0.57	6
1G2	Adrian Gunnell	4		1	0	0	4	1	4	3	14	22	-8	-1.14	7
1G3	Paul Davies	4	4		4	4	2	4	3	5	25	11	14	2.00	1
1G4	Ian Preece	4	4	1		4	2	2	0	3	17	17	0	0.00	4
1G5	Lee Walker	3	4	0	0		4	4	2	3	17	19	-2	-0.29	5
1G6	Tian Pengfei	4	1	4	4	3		4	4	5	24	20	4	0.57	2
1G7	Liu Chuang	3	4	1	4	0	3		3	2	18	23	-5	-0.71	8
1G8	Fraser Patrick	1	2	4	4	4	2	4		4	21	20	1	0.14	3
NR	GRUPA H	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1H1	Andrew Norman		1	4	4	4	4	4	4	6	25	12	13	1.86	1
1H2	Rory McLeod	4		4	4	4	1	4	2	5	23	14	9	1.29	2
1H3	Judd Trump	1	2		4	4	3	1	4	3	19	22	-3	-0.43	6
1H4	Rod Lawler	3	1	2		3	3	4	3	1	19	25	-6	-0.86	7
1H5	Jamie O'Neill	1	0	2	4		1	0	2	1	10	27	-17	-2.43	8
1H6	Liang Wenbo	2	4	4	4	4		0	4	5	22	19	3	0.43	3
1H7	Alfie Burden	0	2	4	1	4	4		0	3	15	17	-2	-0.29	5
1H8	Patrick Wallace	1	4	2	4	4	3	4		4	22	19	3	0.43	4

Z – wygrane mecze

W – wygrane frejmy

P – przegrane frejmy

RF – różnica frejmów

ŚR – średnia różnica frejmów na mecz

M – miejsce w grupie

Najwyższe brejki:

147 Jamie Burnett

142 Issara Kachaiwong (wyrównany rekord życiowy)

141 Xiao Guodong (rekord życiowy)

140 Liu Song (rekord życiowy)

136 David Gray

135 Alex Davies (rekord życiowy)

133 Liu Song

133 Jimmy White

132 Dave Gilbert

132 Fergal O'Brien

130 Scott MacKenzie

129 Tom Ford

128 David Roe

128 Tom Ford

128 Tony Drago

128 Rod Lawler

127 Mark Davis

127 Kurt Maflin

127 Rod Lawler

126 Jamie Burnett

126 Robin Hull

125 Kurt Maflin

125 Mark Davis

122 Andy Hicks

122 Robin Hull

121 Andrew Higginson

121 Mark Davis

119 Rory McLeod

119 Judd Trump

118 Tom Ford

117 Liu Song

116 Andrew Higginson

115 Marcus Campbell

113 David Morris

112 Supoj Saenla

112 Ricky Walden (atak na 147)

112 Mark Davis

112 Adrian Gunnell

111 Munraj Pal

111 Ricky Walden

110 Judd Trump

108 Tony Drago

108 Jamie Burnett

107 Supoj Saenla

107 Michael Judge

107 Marcus Campbell

106 Liang Wenbo

106 Matt Selt

105 Steve Mifsud

103 Kurt Maflin

103 James McBain

103 Stuart Pettman

103 Drew Henry

102 Leo Fernandez

102 Liu Song

102 Mark Davis

101 Leo Fernandez

101 Robin Hull

100 Jimmy Michie

100 Fergal O'Brien

100 Robin Hull

100 Munraj Pal

Druga faza grupowa:

GRUPA A

Neil Robertson
Stephen Lee
Joe Perry
Joe Swail
Mark Davis
Jimmy Michie

GRUPA C

Peter Ebdon
Mark Selby
Matthew Stevens
Dave Harold
Joe Delaney
Liu Song

GRUPA E

Graeme Dott
Ali Carter
Anthony Hamilton
Michael Holt
Fergal O'Brien
Marcus Campbell

GRUPA G

Stephen Hendry
Stephen Maguire
Barry Hawkins
Jamie Cope
Paul Davies
Rory McLeod

GRUPA B

Ronnie O'Sullivan
Steve Davis
Dominic Dale
Gerard Greene
Tom Ford
Mark Joyce

GRUPA D

Shaun Murphy
Ding Junhui
Stuart Bingham
Marco Fu
Stuart Pettman
Ben Woollaston

GRUPA F

Ken Doherty
Mark Williams
Ian McCulloch
Mark Allen
Ricky Walden
Michael Judge

GRUPA H

John Higgins
Ryan Day
Mark King
Nigel Bond
Andrew Norman
Tian Pengfei

Konia z rzędem temu, kto poprawnie wskaże faworyta w takim turnieju. W niezłej formie wydaje się być Ronnie O'Sullivan, odbudowuje się Ding Junhui. Dobrą passę ma Ken Doherty. Nie wolno zapomnieć o Johnie Higginsie i chyba najrówniej obecnie grającym, zeszłorocznym Mistrzu Świata, Dotcie. Przypomnijmy o solidnie prezentujących się ostatnio Shaunie Murphym i Marku Selbym. O niespodziankę może pokusić się Matthew Stevens.

Implant

TURNIEJE NIERANKINGOWE (ORGANIZOWANE PRZEZ WPBSA)

Premier League Snooker

W ciągu kilku ostatnich lat Premier League Snooker to taki turniej, w którym siedmiu snookerzystów się bije, a na końcu i tak wygrywa Ronnie O'Sullivan. Turniej specyficzny z wielu względów. Pierwszym jest ograniczenie czasu na uderzenie do 25 sekund (trzykrotnie w ciągu meczu można zastanawiać się dłużej, należy to zgłosić). Drugim – rozgrywanie 6 frejmów bez względu na wynik – mowa tu o fazie grupowej. Jeśli już przy fazie grupowej jesteśmy – 7 zawodników gra w formule każdy z każdym, w czwartki, w które nie są rozgrywane żadne turnieje WPBSA (wyjątkiem te kwalifikacje, w których nie mają zaplanowanych meczów uczestnicy – czyli kwalifikacje Grand Prix; Jimmy White zakończył je wprawdzie w czwartek, ale... rano), począwszy od września, w różnych brytyjskich miastach. Jednego dnia grają dwie pary zawodników, wyjątkiem jest ostatni czwartek fazy grupowej – wtedy rozgrywane są trzy mecze. Za wygranego frejma oraz brejka stupunktowego zawodnik otrzymuje tysiąc funtów brytyjskich. Po zakończeniu fazy grupowej dobiera się pary półfinałowe (półfinałści otrzymują 12,5 tysiąca funtów, wyłączając zarobki w fazie grupowej). Zwycięzcy tychże meczów grają następnego dnia finał, w którym zwycięzca zgarnia 50 tysięcy funtów, a przegrany – połowę tej kwoty. Kryterium dostania się do ligi jest oryginalne – nazwisko. Można powiedzieć, że pewni miejsca są Mistrz Świata, lider rankingu czy obrońca tytułu, ale pozostali zawodnicy dobierani są na podstawie ich artakcyjności medialnej – bo jak inaczej wytłumaczyć zaproszenie Jimmy'ego White'a? Finał PLS jest zaplanowany na 2 grudnia w szkockim Aberdeen.

6 września - Haywards Heath

£3,000   **Jimmy White 3-3 Ding Junhui**   £5,000
87(86)-0, 0-142(138), 71(70)-48(43), 0-128(66, 62), 67(66)-35, 0-103(103)

£6,000   **Ronnie O'Sullivan 5-1 John Higgins**   £1,000
63(38)-27, 12-72(44), 80(69)-37, 124(124)-6, 83-38, 115(90)-7

13 września – Great Malvern

£4,000   **Steve Davis 4-2 Neil Robertson**   £2,000
67(43)-50(40), 74(73)-46(40), 70(69)-21, 66(41)-15, 38-45, 14-93(69)

£3,000   **Ronnie O'Sullivan 2-4 Stephen Hendry**   £4,000
52(52)-66, 98(98)-1, 0-104(78), 52(52)-72(39), 0-95(54,30), 105(101)-1

20 września – Dorking

£4,000   **John Higgins 3-3 Neil Robertson**   £3,000
29-60, 87(87)-21, 36-59, 126(126)-1, 65(49)-47(40), 5-64

£4,000   **Stephen Hendry 3-3 Jimmy White**   £3,000
113(102)-4, 59-34, 0-77, 48-72(39), 37(37)-63(40), 64-61

27 września – Plymouth

£3,000   **Ronnie O'Sullivan 2-4 Ding Junhui**   £5,000
0-97(97), 0-68(35), 0-137(137), 67(37,30)-57(36), 141(141)-0, 21-72

£2,000   **Jimmy White 2-4 Steve Davis**   £4,000
28-69, 56-31, 33-65(55), 67(44)-15, 14-49, 0-97(90)

4 października – Derby

£1,000   **Neil Robertson 1-5 Stephen Hendry**   £6,000
0-82(81), 54-63(35), 8-77(77), 0-130(130), 51(41)-73(73), 77(59)-50

£6,000   **Ronnie O'Sullivan 4-2 Steve Davis**   £3,000
105(105)-0, 141(141)-0, 96(96)-24, 82(55)-41(36), 0-143(143), 4-87(39)

11 października – Grimsby

£5,000   **Stephen Hendry 4-2 John Higgins**   £4,000
117(63,50)-8, 24-59(53), 61(39)-47(34), 125(125)-0, 0-128(128), 77(48)-48(38)

£7,000   **Ronnie O'Sullivan 6-0 Jimmy White**   £0,000
124(119)-6, 87(51,36)-0, 69-65, 87(87)-3, 72(39,33)-37, 92(91)-0

Miejsce	Zawodnik	Miejsce	Wygrane	Remisy	Porażki	Frejmy wygrane	Frejmy przegrane	Punkty	Setki	Zarobki
1	Stephen Hendry	4	3	1	0	16	8	7	3	£19,000
2	Ronnie O'Sullivan	5	3	0	2	19	9	6	6	£25,000
3	Steve Davis	3	2	0	1	10	8	4	1	£11,000
4	Ding Junhui	2	1	1	0	7	5	3	3	£10,000
5	Jimmy White	4	0	2	2	8	16	2	0	£8,000
6	Neil Robertson	3	0	1	2	6	12	1	0	£6,000
7	John Higgins	3	0	1	2	6	12	1	2	£9,000

Najwyższe brejki:

143 Steve Davis (rekord przy funkcjonowaniu zasady 25 sekund na uderzenie)
141 Ronnie O'Sullivan
141 Ronnie O'Sullivan
138 Ding Junhui
137 Ding Junhui
130 Stephen Hendry
128 John Higgins
126 John Higgins
125 Stephen Hendry
124 Ronnie O'Sullivan
119 Ronnie O'Sullivan
105 Ronnie O'Sullivan
103 Ding Junhui
102 Stephen Hendry
101 Ronnie O'Sullivan

Sytuację skomplikowały niespodziewane dwie porażki Ronniego O'Sullivan (pierwsza przerwała serię 24 meczów bez uznania wyższości przeciwnika). Drugim ważnym wydarzeniem jest rekordowy brejk w historii PLS – 143 Steve'a Davisa. Ciekawą statystyką są zarobki zawodników – tu na czele jest Ronnie O'Sullivan, ale rozegrał on już 5 meczów w fazie grupowej.

Implant

Pot Black, 6 października

Najkrótszy z turniejów w sezonie w 2007 roku przeniesiono do Sheffield. Po niezłej grze w całym turnieju zwycięzcą okazał się Ken Doherty, pokonując w finale Shauna Murphy'ego. Najwyższy brejk był dziełem Graeme'a Dotta – skromne 67 punktów.

Ćwierćfinał		Półfinał		Finał	
Peter Ebdon	4	Shaun Murphy	63 (59)	Shaun Murphy	36
Shaun Murphy	74				
Stephen Hendry	63	Stephen Hendry	0	Ken Doherty	71
Neil Robertson	45				
Ken Doherty	72	Ken Doherty	79 (58)	Ken Doherty	71
John Higgins	20				
Mark Williams	1	Graeme Dott	6	Ken Doherty	71
Graeme Dott	80 (67)				

Implant

The Masters, 7 – 12 września; kwalifikacje

Stawką turnieju kwalifikacyjnego była dzika karta i miejsce w turnieju głównym The Masters. Faworytem wydawał się być Matthew Stevens, ale nie pojawił się na starcie, wskutek czego Jimmy White bezboleśnie awansował do kolejnej rundy. Kandydatami do awansu wydawali się być Jamie Cope, Joe Swail, Barry Hawkins, Andrew Higginson czy zwycięzca dwóch ostatnich kwalifikacji do Mastera, Stuart Bingham. Anglik zatrzymał się dopiero w półfinale, ulegając sensacyjnemu finaliście, Norwegowi Kurtowi Maflinowi. W drugiej parze półfinałowej spotkali się faworyci – Jamie Cope uległ Hawkinsowi 2-5. W finałowym meczu z Norwegiem Maflinem zwyciężył 6-4.

1/32 finału		1/16 finału		1/8 finału		Ćwierćfinał		Półfinały		Finał	
Joe Swail		Joe Swail	2	Jamie Burnett	4	Jimmy White	5	Jimmy White	4	Kurt Maflin	4
(wolny los)											
Jamie Burnett	4	Jamie Burnett	5	Jimmy White	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Xiao Guodong	2										
Jimmy White	w	Jimmy White	5	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Matthew Stevens	0										
Andy Hicks	4	Andy Hicks	1	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Leo Fernandez	2										
Michael Holt	2	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Ben Woollaston	4										
Fergal O'Brien	4	Fergal O'Brien	4	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Ian Preece	0										
Anthony Hamilton	4	Anthony Hamilton	5	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Alex Davies	0										
Mark Davis	4	Mark Davis	1	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Jamie O'Neill	0										
Mark Allen	4	Mark Allen	5	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Ashley Wright	3										
Rod Lawler	4	Rod Lawler	2	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Jimmy Robertson	0										
Dominic Dale	1	Liang Wenbo	5	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5
Liang Wenbo	4										
Joe Delaney	4	Joe Delaney	2	Ben Woollaston	5	Ben Woollaston	0	Jimmy White	4	Kurt Maflin	5

Munraj Pal	2									
Gerard Greene	2	Kurt Maflin	5	Kurt Maflin	5	Kurt Maflin	5			
Kurt Maflin	4									
Judd Trump	4									
Matt Selt	2									
Dave Harold	1	Paul Davies	1	Andrew Higginson	4					
Paul Davies	4									
Andrew Higginson	4	Andrew Higginson	5							
Joe Jogia	1									
Stuart Bingham	2	Alfie Burden	0	Ricky Walden	3	Jamie Cope	5			
Alfie Burden	4									
Ricky Walden	4	Ricky Walden	5							
Lee Spick	1									
Jamie Cope	4	Jamie Cope	5	Jamie Cope	5					
Mark Joyce	2									
Rory McLeod	4	Rory McLeod	2							
Lee Walker	1									
Mark King	4	Mark King	5	Mark King	0					
Issara Kachaiwong	3									
David Gray	w	David Gray	4							
Tony Drago	0									
Michael Judge	4	Michael Judge	5	Michael Judge	5					
James McBain	0									
Andrew Norman	4	Andrew Norman	4							
Steve Mifsud	2									
Nigel Bond	4	Nigel Bond	5	Nigel Bond	2	Barry Hawkins	5			
Gareth Coppack	1									
Robin Hull	2	Tian Pengfei	4							
Tian Pengfei	4									
Barry Hawkins	4	Barry Hawkins	5	Barry Hawkins	5					
Fraser Patrick	3									
Tom Ford	0	Michael White	2							
Michael White	4									
Ian McCulloch	3	Martin Gould	4	Liu Chuang	5					
Martin Gould	4									
Barry Pinches	3	Liu Chuang	5							
Liu Chuang	4									
David Gilbert	4	David Gilbert	5	David Gilbert	0	Liu Chuang	3			
Supoj Saenla	2									
Joe Perry		Joe Perry	3							
(wolny los)										

Najwyższe brejki:

140 Jamie Burnett
 137 Liu Chuang
 136 Anthony Hamilton
 135 Jamie Cope
 125 Joe Perry
 123 Jamie Cope
 122 Kurt Maflin
 119 Judd Trump
 114 Jimmy White
 114 Andrew Higginson
 113 Jimmy White
 110 Xiao Guodong
 110 Mark Allen
 110 Kurt Maflin

109 Jamie Cope
 107 Jamie Cope
 107 Ricky Walden
 107 Joe Delaney
 105 Andrew Higginson
 104 Ricky Walden
 104 Liu Chuang
 103 Dave Gilbert
 103 Jamie Cope
 102 Mark Allen
 101 Andrew Norman
 100 Alfie Burden
 100 Nigel Bond

Implant

MISTRZOSTWA ŚWIATA DO LAT 21

Do indyjskiego Goa zawiąły w tym roku Mistrzostwa Świata do lat 21. Faworytami byli znani z występów w Main Tourze: Chińczyk Yu Delu, Malezyjczyk Mo Keen Ho, Taj Passakorn Suwannawat oraz Brytyjczycy: Irlandczyk Vincent Muldoon, Anglicy: Robbie Williams i Michael Georgiu i Walijczyk Daniel Wells. Zwycięzcą turnieju okazał się wspomniany Georgiu, pokonujący w finale jednego z zawsze groźnych Chińczyków - Andę Zhanga – 11-6. Anglik został tym samym pierwszym zawodnikiem, który zapewnił sobie miejsce w Main Tourze 2008/09.

W turnieju wystartowali też Polacy: Mariusz Sirko (Stolarnia, Lublin) i Michał Zieliński (147Break, Warszawa). Obaj zajęli w swoich grupach piąte miejsca i nie awansowali do dalszych gier. Oto drabinka turnieju i tabela brejków stupunktowych:

Ostatnia 16		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Passakorn Suwannawat	4	Michael Georgiou	6	Michael Georgiou	8	Michael Georgiou	11
Michael Georgiou	5						
Yu Delu	5	Yu Delu	1	Vincent Muldoon	5		
Kristof Vermeiren	1						
Chinnakrit Yaowannasri	4	Vincent Muldoon	6				
Vincent Muldoon	5						
David Hogan	3	Pramual Janthad	4	Anda Zhang	8	Anda Zhang	6
Pramual Janthad	5						
Moh Keen Ho	5	Moh Keen Ho	1				
Marc Davis	0						
Stephen Ellis	3	Anda Zhang	6	Daniel Wells	6		
Anda Zhang	5						
Robbie Williams	2	Jordan Brown	2				
Jordan Brown	5						
Li Hang	4	Daniel Wells	6				
Daniel Wells	5						

Mecz o 3 miejsce: **Daniel Wells – Vincent Muldoon 4-1**

Najwyższe brejki:

135 Vincent Muldoon
126 Anda Zhang
116 Robbie Williams
116 Moh Keen Ho
115 Yu Delu
112 Anda Zhang
111 Daniel Wells

111 Daniel Wells
110 Pramual Janthad
109 Anda Zhang
108 Anda Zhang
105 Li Hang
104 Anda Zhang
101 Chinnakrit Yaowannasri

Wyniki Polaków:

NR	GRUPA E	KRAJ	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1	Robbie Williams	Anglia		4	2	4	4	4	4	4	6	26	10	16	2.3	1
2	Ajay Bhushan	Indie	0		2	0	4	4	2	0	2	12	22	-10	-1.4	6
3	Yasser El Shirbene	Egipt	4	4		1	4	4	4	1	5	22	20	2	0.3	4
4	David Hogan	Irlandia	3	4	4		4	4	4	4	6	27	11	16	2.3	2
5	Shannon Swain	Nowa Zelandia	0	0	3	1		4	1	0	1	9	27	-18	-2.6	7
6	Khamis Al Obaidly	Katar	1	2	2	0	3		3	0	0	11	28	-17	-2.4	8
7	Mariusz Sirko	Polska	0	4	3	3	4	4		3	3	21	22	-1	-0.1	5
8	Thor Chuan Leong	Malezja	2	4	4	2	4	4	4		5	24	12	12	1.7	3
NR	GRUPA H	KRAJ	1	2	3	4	5	6	7	8	Z	W	P	RF	ŚR	M
1	Adam Grabish	Australia		0	1	0	0	4	1	2	1	8	26	-18	-2.6	7
2	David O'Sullivan	Irlandia	4		4	0	4	4	4	4	6	24	13	11	1.6	2
3	Giovanni Duquenois	Belgia	4	2		3	1	4	2	0	2	16	22	-6	-0.9	6

4	Chinnakrit Yaowannasri	Tajlandia	4	4	4		4	4	4	4	7	28	10	18	2.6	1
5	Shravan Mohita	Indie	4	2	4	3		4	4	0	4	21	15	6	0.9	4
6	Mohanna Al Obaidly	Katar	2	0	1	0	2		0	0	0	5	28	-23	-3.3	8
7	Michał Zieliński	Polska	4	2	4	1	0	4		2	3	17	19	-2	-0.3	5
8	Joeri Reisig	Holandia	4	3	4	3	4	4	4		5	26	12	14	2.0	3

Z – wygrane mecze
W – wygrane frejmy
P – przegrane frejmy
RF – różnica frejmów
ŚR – średnia różnica frejmów na mecz
M – miejsce w grupie

Żadnemu z naszych zawodników nie udało się uzyskać brejka powyżej 50 punktów.
Rozegrano też Mistrzostwa Świata do lat 21 Kobiet. Wyniki:

NR	Zawodnik	Kraj	1	2	3	4	5	6	7	8	9	Z	W	P	RF	ŚR	M
1	Ramona Belmont	Nowa Zelandia	3	3	3	2	3	0	3	3	3	6	20	7	13	1.63	3
2	Lavanya Bashkaran	Indie	0	0	0	0	3	0	3	3	3	4	12	15	-3	-0.38	5
3	Bi Zhuqing	Chiny	1	3	0	3	3	3	3	3	3	7	22	3	19	2.38	1
4	Arantxa Sanchis	Indie	3	3	0	0	3	1	3	3	3	6	19	8	11	1.38	4
5	Parsan Keynezhad	Iran	0	1	0	0	0	0	3	3	3	3	10	17	-7	-0.88	6
6	Ng On Yee	Hong Kong	3	3	0	3	3	0	3	3	3	7	21	4	17	2.13	2
7	Keerat Bhandal	Indie	0	0	0	0	1	0	0	1	3	1	5	21	-16	-2.00	8
8	Hasani Armaghan	Iran	0	0	0	0	1	0	3	0	3	2	7	20	-13	-1.63	7
9	Aakanksha Singh	Indie	0	2	0	0	0	0	0	1	0	0	3	24	-21	-2.63	9

Z – wygrane mecze
W – wygrane frejmy
P – przegrane frejmy
RF – różnica frejmów
ŚR – średnia różnica frejmów na mecz
M – miejsce w grupie

Półfinały:

Bi Zhuqing - Arantxa Sanchis 3-0
Ramona Belmont - Ng On Mee 3-1

Mecz o 3 miejsce:

Aranxta Sanchis – Ramona Belmont 0-3

Finał:

Bi Zhuqing - Ng On Yee 4-2

Implant

PONTIN'S INTERNATIONAL OPEN SERIES (PIOS)

PIOS jest cyklem turniejów kwalifikacyjnych do Main Touru. Po ośmiu turniejach dodaje się punkty za siedem najlepszych dla każdego zawodnika turniejów, a pierwsza ósemka z takiego rankingu uzyskuje kwalifikuje się do elitarnej 96. Trudno wskazać faworytów ze względu na olbrzymią konkurencję i bardzo wyrównany poziom.

PIOS 1, 15 – 20 lipca 2007 roku

Turniej okazał się zwycięski dla Anglików: Simon Bedford pokonał Gary'ego Wilkinsona 6-3. Najwyższy brejk był dziełem zwycięzcy (117 punktów). Oto wyniki najlepszej szesnastki turnieju i tabela najwyższych brejków:

Ostatnia 16		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Simon Bedford	4	Simon Bedford	5	Simon Bedford	5	Simon Bedford	6
Stuart Mann	1						
Hugh Abernethy	4	Hugh Abernethy	3				
Adam Wicheard	2						
Jeff Cundy	4	Jeff Cundy	1	Kuldesch Johal	2		
Sam Baird	2						
Lee Page	0	Kuldesch Johal	5				
Kuldesch Johal	4						
Robbie Williams	2	Rob James	2	Daniel Wells	4	Gary Wilkinson	3
Rob James	4						
Bobby Cruickshanks	2	Daniel Wells	5				
Daniel Wells	4						
Robert Stephen	3	Gary Wilkinson	5	Gary Wilkinson	5		
Gary Wilkinson	4						
Jamie Jones	1	Craig Steadman	2				
Craig Steadman	4						

Najwyższe brejki:

117 Simon Bedford
112 Kuldesch Johal
112 Hugh Abernethy
110 Jeff Cundy

108 Peter Lines
107 Sam Baird
106 Craig Steadman
100 Bjorn Haneveer

PIOS 2, 5 – 10 sierpnia 2007 roku

Tym razem triumfował Johal Kuldesch z Huddersfield, pokonując Walijczyka Andrew Paggetta 6-4. Nagrodę za najwyższego brejka zgarnął Anglik, Peter Lines z Leeds (130 punktów).

Ostatnia 16		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Jeff Cundy	4	Jeff Cundy	4	Kuldesch Johal	5	Kuldesch Johal	6
Daniel Ward	2						
Matthew Couch	2	Kuldesch Johal	5				
Kuldesch Johal	4						
Daniel Wells	3	Stuart Carrington	5	Stuart Carrington	0		
Stuart Carrington	4						
Adam Duffy	4	Adam Duffy	3				
Ian Ali	1						
Matthew Troath	0	Hugh Abernethy	3	Andrew Pagett	5	Andrew Pagett	4
Hugh Abernethy	4						
Andrew Pagett	4	Andrew Pagett	5				
Luke Simmonds	2						
Anthony McGill	4	Anthony McGill	5	Anthony McGill	3		
Paul Sweeny	3						
Peter Lines	4	Peter Lines	2				
Jamie Jones	3						

Najwyższe brejki:

130 Peter Lines
121 Chris Norbury
109 Kuldesch Johal
106 Michael Georgiou
100 Andrew Pagett

PIOS 3, 24 – 29 września 2007 roku

Anglicy nadal niepokonani w finałach turniejów PIOS. Tym razem wygrał Paul Davisom z Pickering, niedawny uczestnik Main Touru, którego wyższość w finale musiał uznać Michael King z Exeter, przegrywając 2-6. Najwyższy brejk dziełem Stephena Gregsona z Yorku (141 punktów).

Ostatnia 16		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Sam Baird	1	Michael Wild	5	Michael Wild	0	Paul Davison	6
Michael Wild	4						
Lee Page	4	Lee Page	4				
Kuldesh Johal	2						
Craig Steadman	4	Craig Steadman	3	Paul Davison	5		
Andy Lee	1						
Paul Davison	4	Paul Davison	5				
Paul Sweeny	0						
Robert Stephen	4	Robert Stephen	5	Robert Stephen	4	Michael King	2
Andrew Atkinson	3						
Gary Thompson	2	Bobby Cruickshanks	3				
Bobby Cruickshanks	4						
James Leadbetter	3	Michael King	5	Michael King	5		
Michael King	4						
Jeff Cundy	3	Rob James	3				
Rob James	4						

Najwyższe brejki:

141 Steven Gregson
136 Gary Wilson
126 Alex Borg
120 Daniel Ward
120 Paul Davison
112 Paul Sweeny

111 Bobby Cruickshanks
109 Michael Wild
108 Jordan Brown
104 Kuldesch Johal
102 Steven Gregson

Czołówka rankingu PIOS:

Miejsce	Zawodnik	Państwo	PIOS 1	PIOS 2	PIOS 3	Razem
1	Kuldesch Johal	Anglia	160	300	70	530
2	Simon Bedford	Anglia	300	40	20	360
3	Paul S Davison	Anglia	20	20	300	340
4	Jeff Cundy	Anglia	110	110	70	290
5	Gary Wilkinson	Anglia	220	40	20	280
6	Daniel Wells	Walia	160	70	40	270
7	Andrew Pagett	Walia	0	220	40	260
8	Craig Steadman	Anglia	110	40	110	260
9	Michael King	Anglia	0	40	220	260
10	Lee Page	Anglia	70	20	160	250
11	Robert Stephen	Szkocja	70	20	160	250
12	Hugh Abernethy	Anglia	110	110	20	240
13	Rob James	Anglia	110	20	110	240
14	Anthony McGill	Szkocja	0	160	20	180
15	Bobby Cruickshanks	Szkocja	70	0	110	180
16	Paul Sweeny	Anglia	40	70	70	180

Implant

TURNIEJE POKAZOWE

World Pro – Am Series

Pierwszy z szeregu turniejów Pro – Am, po sześciu turniejach czołowa 64 rozegra finałowy turniej. Przypatrzmy się, jak wyglądały kolejne turnieje:

World Pro – Am Series 1:

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Andrew Norman	4	Andrew Norman	4	Andrew Norman	4	Andrew Norman	4
Joe Swail	1						
Matthew Couch	4	Matthew Couch	1				
Alfie Burden	2						
Jamie O'Neill	3	James Leadbetter	1	Stephen Welsby	2		
James Leadbetter	4						
Stephen Welsby	4	Stephen Welsby	4				
Alan Hooper	0						
Judd Trump	4	Judd Trump	1	Jimmy Robertson	1	Craig Steadman	2
Scott MacKenzie	3						
Andrew Milliard	3	Jimmy Robertson	4				
Jimmy Robertson	4						
Jeff Cundy	2	Craig Steadman	4	Craig Steadman	4		
Craig Steadman	4						
Adam Davies	0	Daniel Wells	2				
Daniel Wells	4						

Najwyższe brejki:

135 Jimmy Robertson
113 Daniel Wells
111 Jimmy Robertson
110 Jimmy Robertson
110 Scott McKenzie

108 Craig Steadman
107 Craig Steadman
105 Jimmy Robertson
104 Matt Couch

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 128 zawodników:

- Andrew Norman 4-0 James Brown
- Jimmy Michie x-x Philips Blackburn
- Gareth Coppack 4-1 Patsy Fagin
- Joe Swail 4-3 Leo Fernandez
- Joe Perry 0-w Mike King
- Rod Lawler 4-2 Andy Rogers
- Martin Gould w-0 Gerard Greene
- Alfie Burden w-0 Fergal O'Brien
- Jamie O'Neill w-0 Darren Cooke
- Shaun Murphy 0-w James Leadbetter
- Dominic Dale x-x Ian Burns
- Mark Joyce 0-w Nathan Shaw
- Ben Woollaston 0-w Alex Taubman
- Michael Judge 0-w Judd Trump
- Ricky Walden w-0 Mark Davis
- Scott MacKenzie 4-2 Tom Harris
- Michael Holt 0-w Michael Spooner
- Jimmy Robertson 4-1 Jason Wright
- Barry Hawkins 0-w Sanjay Meghani
- Anthony Hamilton 0-w Emyr Humphries
- Jamie Cope 4-3 Justin Astley
- Stephen Lee 0-w Ollie Kupoluyi
- Joe Delaney 0-w Robbie Williams
- Stephen Maguire 0-w Lee Page

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 64 zawodników:

- Andrew Norman 4-3 Matt Emms
- Gareth Coppack 4-1 Paul McHugh
- Joe Swail 4-1 Ian Ali
- Matthew Couch 4-3 Mike King
- Rod Lawler w-0 Dave Harold
- Greg Batten w-0 Stuart Bingham
- Martin Gould - Alfie Burden (brak wyniku, wygrana Burdena)
- Alex Davies – wolny los
- Mark King 0-w Jamie O'Neill
- Ken Doherty 0-w Alex Taubman
- Judd Trump 4-2 Ryan Day
- Ricky Walden 1-4 Gary Wilson
- Scott MacKenzie 4-1 Sam Baird
- Jimmy Robertson 4-0 Kamran Ashraf
- Lee Walker 0-w Emyr Humphries
- Jamie Cope 4-2 Karl Ashmore

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 32 zawodników:

- Andrew Norman 4-0 Gareth Allen
- Gareth Coppack 1-4 Joe Swail

- Matthew Couch 4-3 Rod Lawler
- Alfie Burden 4-1 Greg Batten
- Jamie O'Neill 4-1 Alex Davies
- Judd Trump 4-1 Gary Wilson

- Scott MacKenzie 4-2 Jack Lisowski
- Jimmy Robertson 4-1 Michael Wild
- Craig Steadman 4-0 Jamie Cope

World Pro – Am Series 2:

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Ryan Day	3	Alfie Burden	0	Dominic Dale	4	Dominic Dale	2
Alfie Burden	4						
Dominic Dale	4	Dominic Dale	4				
Fergal O'Brien	3						
Mark Davis	4	Mark Davis	4	Mark Davis	3		
Andrew Norman	1						
Jack Lisowski	1	Michael Wild	0				
Michael Wild	4						
Mark King	3	Scott MacKenzie	3	Leo Fernandez	4	Leo Fernandez	4
Scott MacKenzie	4						
Martin Gould	3	Leo Fernandez	4				
Leo Fernandez	4						
Lee Walker	4	Lee Walker	4	Lee Walker	1		
James Leadbetter	1						
Matthew Couch	3	Michael Holt	2				
Michael Holt	4						

Najwyższe brejki:

142 Judd Trump
 138 Dominic Dale
 137 Lee Walker
 134 Dominic Dale
 130 Matthew Couch
 129 James Leadbetter
 125 Dominic Dale
 123 Judd Trump
 118 Dominic Dale
 115 Paul Davison
 112 Fergal O'Brien

111 Leo Fernandez
 109 Alfie Burden
 108 Dominic Dale
 108 Stephen Craigie
 105 Michael Holt
 104 Leo Fernandez
 103 Michael Holt
 103 Jack Lisowski
 102 David Grace
 100 Fergal O'Brien

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 128 zawodników:

- Ryan Day 4-2 Michael Mann
- Shaun Murphy 0-w Andy Rogers
- Alex Davies 0-w Ian Burns
- Alfie Burden 4-0 Jamie O'Neill
- Dominic Dale 4-0 Kamran Ashraf
- Anthony Hamilton 0-w Lee Page
- Rod Lawler 4-2 Stuart Carrington
- Judd Trump 4-1 Ryan Wood
- Andrew Norman w-0 Jimmy Robertson
- Stephen Lee 2-4 Michael Hodge
- Joe Perry 0-w Sanjay Meghani
- Gerard Greene 1-4 Michael Wild
- Ken Doherty 0-w Mark King
- Michael Judge 4-0 Chris Taylor
- Gareth Coppack – wolny los
- Ricky Walden 0-w Scott MacKenzie
- Ashley Wright 0-w Alex Taubman
- Joe Swail x-x Jimmy Michie
- Stuart Bingham 4-1 Sam Baird
- Martin Gould 4-0 Michael Spooner
- Leo Fernandez 4-0 Geralt Price
- Steve Mifsud 4-0 David Fomm-Ward
- Dave Harold 4-0 Mark Joyce
- Stephen Maguire 0-w Oliver Hoebly
- Joe Delaney - Adam Wicheard (brak wyniku, wygrana Delaneya)
- Michael Holt 4-2 Chris Waddingham

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 64 zawodników:

- Ryan Day 4-1 Andy Rogers
- Alfie Burden 4-1 Anthony McGill
- Dominic Dale 4-0 Jamie Cope
- Fergal O'Brien – wolny los

- Mark Davis 4-1 Rod Lawler
- Judd Trump 4-0 Philip Blackburn
- Andrew Norman 4-2 Jeff Cundy
- Ben Woollaston 0-w Michael Hodge
- Mark King 4-1 Justin Astley
- Gareth Coppack 4-1 Michael Judge
- Scott MacKenzie 4-0 Alex Taubman
- Barry Hawkins 0-w Stuart Bingham
- Martin Gould 4-0 Jason Wright
- Leo Fernandez 4-0 Avtar Sohanpal
- Steve Mifsud 4-0 Darren Cook
- Lee Walker 4-0 David Green
- Paul Davison 4-1 Dave Harold
- Matthew Couch 4-2 Gary Wilson
- Joe Delaney – wolny los
- Michael Holt 4-1 Neal Jones

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 32 zawodników:

- Ryan Day 4-1 Nathan Shaw
- Alfie Burden 4-1 Ian Burns
- Dominic Dale 4-1 Ian Ali
- Fergal O'Brien 4-1 Mike King
- Mark Davis 4-3 Judd Trump
- Andrew Norman 4-2 Robbie Williams
- Mark King 4-2 Gareth Coppack
- Scott MacKenzie 4-0 Jack Morgan
- Martin Gould 4-3 Stuart Bingham
- Leo Fernandez 4-1 David Grace
- Lee Walker 4-2 Steve Mifsud
- Paul Davison 2-4 James Leadbetter
- Matthew Couch 4-3 Stephen Craigie
- Michael Holt w-0 Joe Delaney

World Pro – Am Series 3:

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Ashley Wright	1	Stuart Bingham	4	Stuart Bingham	4	Stuart Bingham	0
Stuart Bingham	4						
Jamie Cope	4	Jamie Cope	3	Ricky Walden	2		
Justin Astley	2						
Greg Batten	1	Gareth Coppack	1				
Gareth Coppack	4						
Michael Wild	1	Ricky Walden	4	Jamie O'Neill	3	Joe Perry	4
Ricky Walden	4						
Leo Fernandez	4	Leo Fernandez	3				
Jeff Cundy	3						
Steve Mifsud	2	Jamie O'Neill	4				
Jamie O'Neill	4			Joe Perry	4		
Judd Trump	2	Ian Burns	0				
Ian Burns	4						
Joe Perry	4	Joe Perry	4				
Fergal O'Brien	2						

Najwyższe brejki:

140 Sam Baird
 138 Dominic Dale
 138 Jamie Cope
 135 Dominic Dale
 131 Jamie Cope
 128 Dominic Dale
 125 Dave Harold
 116 Ricky Walden
 106 Jamie Cope
 102 Jack Lisowski

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 128 zawodników:

- Paul Davison 4-1 Gareth Allen
- Andrew Norman w-0 Rod Lawler
- Ashley Wright w-0 Alex Davies
- Dave Harold 4-1 Darren Cook
- Alfie Nurden 0-w Andrew Milliard
- Lee Walker 0-w Stuart Bingham
- Jimmy Robertson 0-w Alex Taubman
- Jamie Cope w-0 Adam Wicheard
- Ryan Day 0-w David Fomm-Ward
- Jimmy Michie x-x Stephen Lee
- Ben Woollaston 4-1 Neal Jones
- Ricky Walden 4-0 Emyr Humphries

- Matthew Couch x-x Tom Harris
- Leo Fernandez 4-1 Philip Blackburn
- Shaun Murphy 0-w Jack Morgan
- Mark Davis 0-w Mark Joyce
- Anthony Hamilton 0-w Avtar Sohanpal
- Steve Mifsud 4-1 David Green
- Dominic Dale 4-0 Chris Norbury
- Judd Trump w-0 Lee Page
- Scott MacKenzie 0-w Anthony McGill
- Fergal O'Brien 4-0 Michael Judge
- Joe Swail x-x Stephen Maguire
- Martin Gould 4-1 Ian Bullimore

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 64 zawodników:

- Andrew Norman 4-2 Paul Davison
- Ashley Wright 4-1 Mark Livingstone
- Dave Harold 4-0 Andrew Milliard
- Stuart Bingham 4-1 Danny McCann
- Ken Doherty 0-w Alex Taubman
- Jamie Cope w-0 Michael Holt
- Mark King 3-4 Mark Sutton
- Gerard Greene 0-w Craig Waddingham
- Gareth Coppack 4-1 Daniel Wells
- Ben Woollaston 4-1 Geoff Williams
- Barry Hawkins 3-4 Robbie Williams
- Ricky Walden – wolny los
- Leo Fernandez 4-0 Jack Morgan
- Mark Joyce 4-1 Wayne Townsend
- Steve Mifsud 4-1 Simon Chadwick
- Jamie O'Neill 4-1 Michael Spooner
- Dominic Dale 4-0 Matt Emms
- Judd Trump 4-0 Andy Rogers
- Joe Delaney 0-w Ian Burns
- Joe Perry 4-3 Anthony McGill
- Fergal O'Brien – wolny los
- Martin Gould 4-2 Stephen Craigie

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 32 zawodników:

- Andrew Norman 3-4 Ashley Wright
- Dave Harold 2-4 Stuart Bingham
- Jamie Cope 4-0 Alex Taubman
- Gareth Coppack 4-2 David Fomm-Ward
- Ben Woollaston 3-4 Michael Wild
- Ricky Walden 4-1 Robbie Williams
- Leo Fernandez 4-3 Kamran Ashraf
- Mark Joyce 3-4 Jeff Cundy
- Steve Mifsud 4-1 Craig Steadman
- Jamie O'Neill 4-1 Sam Baird
- Judd Trump 4-2 Dominic Dale
- Joe Perry 4-2 Stephen Welsby
- Fergal O'Brien 4-3 Martin Gould

World Pro – Am Series 4:

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Matthew Couch	4	Matthew Couch	4	Matthew Couch	1	Jamie Cope	4
James Leadbetter	2						
David Grace	4	David Grace	1				
Martin Gould	3						
Chris Norbury	4	Chris Norbury	0	Jamie Cope	4		
Darren Cook	3						
Jamie Cope	4	Jamie Cope	4				
Ryan Day	0						
Ken Doherty	4	Ken Doherty	0	Ricky Walden	4	Ricky Walden	3
Mark Davis	2						
Ricky Walden	4	Ricky Walden	4				
Craig Steadman	1						
Anthony McGill	2	Michael Judge	2	Ashley Wright	1		
Michael Judge	4						
Ashley Wright	4	Ashley Wright	4				
Mark Livingstone	2						

Najwyższe brejki:

101 Neal Jones

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 128 zawodników:

- Andrew Norman 0-w Mark Sutton
- Matthew Couch w-0 Gerard Greene
- Stuart Bingham 4-0 Adam Wicheard
- Jimmy Michie 0-w James Brown
- Martin Gould 4-0 Ian Burns
- Anthony Hamilton 0-w Lee Page
- Stephen Lee 0-w Alex Taubman
- Jamie O'Neill 4-0 Paul Davison

- Jamie Cope 4-0 Joe Delaney
- Mark King 0-w Kamran Ashraf
- Jimmy Robertson x-x Joe Perry
- Ben Woollaston x-x Imran Puri
- Dave Harold 0-w Matthew Day
- Alex Davies 2-4 Ken Doherty
- Dominic Dale 2-4 Stephen Craigie
- Mark Davis 4-2 Danny McCann
- Ricky Walden w-0 Tom Harris

- Rod Lawler 4-2 Ian Bullimore
- Shaun Murphy 0-w Gary Wilson
- Leo Fernandez 4-2 Steve Mifsud
- Lee Walker 4-1 Joe Swail
- Michael Judge 4-0 Greg Batten
- Mark Joyce 4-0 Karl Ashmore
- Fergal O'Brien 0-w Geralt Price
- Stephen Maguire 0-w Justin Aspley
- Judd Trump 0-w Mitchell Mann

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 64 zawodników:

- Matthew Couch w-0 Scott MacKenzie
- Stuart Bingham 2-4 James Leadbetter
- Martin Gould 4-0 David Green
- Gareth Coppack 4-1 Lee Page
- Jamie O'Neill 4-2 Alfie Burden
- Jamie Cope 4-1 Jeff Cundy
- Ryan Day – wolny los
- Ken Doherty 4-1 Emyr Humphries
- Mark Davis w-0 Ian Ali
- Ricky Walden 4-0 Barry Hawkins
- Rod Lawler w-0 Ollie Kupoluyi
- Gary Wilson 4-0 Andrew Milliard
- Leo Fernandez 2-4 Craig Steadman
- Lee Walker w-0 Wayne Townsend
- Michael Judge 4-3 Michael Holt
- Mark Joyce 4-1 Alan Hooper
- Ashley Wright 4-0 Geralt Price

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 32 zawodników:

- Matthew Couch 4-2 Mark Sutton
- Martin Gould 4-1 Jack Lisowski
- Gareth Coppack 3-4 Chris Norbury
- Jamie O'Neill 2-4 Darren Cook
- Jamie Cope 4-2 Craig Waddingham
- Ryan Day 4-0 Gareth Allen
- Ken Doherty 4-2 Adam Davies
- Mark Davis 4-0 Stephen Craigie
- Ricky Walden 4-0 Rod Lawler
- Michael Judge 4-2 Lee Walker
- Ashley Wright 4-3 Mark Joyce

World Pro – Am Series 5:

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Jamie Cope	4	Jamie Cope	0	Stephen Craigie		Stpehen Craigie	2
Daniel McCann	3						
Andrew Norman	2	Stephen Craigie	w				
Stephen Craigie	4						
Stephen Maguire	3	Barry Hawkins	x	wolny los			
Barry Hawkins	4						
Michael Holt	4	Michael Holt	x				
Geoff Williams	0						
Gary Wilson	4	Gary Wilson	2	Leo Fernandez	2	Dominic Dale	4
Lee Page	3						
Leo Fernandez	4	Leo Fernandez	4				
Michael Wild	2						
Dominic Dale		Dominic Dale	4	Dominic Dale	4		
wolny los							
Mark King	2	Gareth Coppack	0				
Gareth Coppack	4						

Najwyższe brejki:

131 Barry Hawkins
121 Michael Holt
121 Dominic Dale
100 Stephen Craigie
100 Stephen Craigie

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 128 zawodników:

- Jamie Cope 4-3 Judd Trump
- Rod Lawler 0-w Paul Davison
- Stuart Bingham x-x Jamie Dykes
- Ryan Day w-0 Ashley Wright
- Martin Gould 4-0 Adam Osbourne
- Joe Perry x-x Michael Spooner
- Barry Hawkins w-0 Ian Ali
- Anthony Hamilton 0-w Chris Norbury
- Michael Holt w-0 Daniel Wells
- Mark Davis x-x Stuart Carrington

- Joe Delaney 0-w David Green
- Dave Harold w-0 Ian Bullimore
- Alex Davies 0-w Robbie Williams
- Ken Doherty 0-w Emyr Humphries
- Gerard Greene x-x Ben Woollaston
- Michael Judge x-x Adam Davies
- Matthew Cocuh 0-w Gareth Coppack
- Joe Swail 0-w Mark Joyce
- Alfie Burden 0-w James Leadbetter

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 64 zawodników:

- Jamie Cope 4-0 Ian Burns
- Fergal O'Brien 0-w Paul Davison
- Andrew Norman – wolny los
- Ryan Day w-0 Stephen Lee
- Martin Gould 2-4 Stephen Craigie
- Stephen Maguire 4-0 Gareth Allen
- Barry Hawkins – wolny los
- Steve Mifsud 0-w Chris Norbury
- Michael Holt 4-3 Jeff Cundy
- Jimmy Robertson 0-w Neal Jones

- Scott MacKenzie 0-w Geralt Price
- Jamie O'Neill w-0 David Green
- Lee Walker 0-w Dave Harold
- Leo Fernandez 4-3 Robbie Williams
- Ricky Walden 0-w Mitchell Mann
- Dominic Dale 4-0 Emyr Humphries
- Shaun Murphy – wolny los
- Mark King – wolny los
- Gareth Coppack w-0 David Fomm-Ward
- Mark Joyce 4-0 James Leadbetter

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 32 zawodników:

- Jamie Cope 4-1 Paul Davison
- Andrew Norman 4-1 Craig Steadman
- Ryan Day 2-4 Stephen Craigie
- Stephen Maguire 4-0 Alex Taubman
- Barry Hawkins 4-2 Chris Norbury
- Michael Holt 4-0 Neal Foulds

- Jamie O'Neill 0-4 Gary Wilson
- Leo Fernandez 4-0 Dave Harold
- Dominic Dale 4-1 Michael Mann
- Mark King 4-0 Avtar Sohanpal
- Gareth Coppack 4-3 Mark Joyce

Implant

Euro – Asia Snooker Challenge, 12 – 15 lipca

Specyficzny turniej. Najpierw rozegrano turniej indywidualny w dwóch czteroosobowych grupach, później mecz Europa – Azja, a na koniec pokazowy frejm Marco Fu i Ding Junhui.

Marco Fu – Ding Junhui 16-103(84)

AZJA 3 – 5 EUROPA

Marco Fu 1-0 John Higgins

James Wattana 0-1 **Ken Doherty**

Ding Junhui 0-1 **Stephen Hendry**

Supoj Seanla 0-1 **Ronnie O'Sullivan**

Ding Junhui 1-0 John Higgins

James Wattana 1-0 Stephen Hendry

Supoj Seanla 0-1 **Ken Doherty**

Marco Fu 0-1 **Ronnie O'Sullivan**

Turniej indywidualny:

GRUPA A:

John Higgins 2-0 Stephen Hendry

Ding Junhui 0-2 **James Wattana**

Stephen Hendry 1-2 **James Wattana**

John Higgins 2-0 Ding Junhui

John Higgins 2-0 James Wattana

Stephen Hendry 1-2 **Ding Junhui**

GRUPA B:

Ronnie O'Sullivan 1-2 **Ken Doherty**

Ken Doherty 1-2 **Marco Fu**

Ronnie O'Sullivan 2-0 Supoj Seanla

Marco Fu 2-0 Supoj Seanla

Ken Doherty 2-0 Supoj Seanla

Ronnie O'Sullivan 0-2 **Marco Fu**

GRUPA A	Z	W	P	F	M		GRUPA B	Z	W	P	F	M
John Higgins	3	6	0	6	1		Marco Fu	3	6	1	5	1
Ding Junhui	1	2	5	-3	3		Ken Doherty	2	5	3	-2	2
James Wattana	2	4	3	1	2		Ronnie O'Sullivan	1	3	4	-1	3
Stephen Hendry	0	2	6	-4	4		Supoj Seanla	0	0	6	-6	4

Półfinały:

John Higgins 2-0 Ken Doherty

James Wattana 2-0 Marco Fu

Finał:

John Higgins 5-4 James Wattana

Najwyższe brejki:

127 John Higgins

123 Marco Fu

117 Ronnie O'Sullivan

Implant

Paul Hunter English Open, 14 – 19 sierpnia

Turniej rozgrywany ku pamięci Paula Huntera w jego rodzinnym Leeds. W turnieju uczestniczyło kilku zawodników Main Touru. Najlepiej zaprezentował się Matthew Couch, który finale niespodziewanie pokonał Neila Robertsona 6-5. Australijczyk popisał się najwyższym brekiem w turnieju, uzyskując 134 punkty w najlepiej punktowanym podejściu.

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Jamie Barret	1	Matt Couch	5	Matt Couch	5	Matt Couch	6
Matt Couch	5						
James Leadbetter	0	Simon Bedford	1				
Simon Bedford	5						
David Grace	2	Alex Davies	5	Alex Davies	2		
Alex Davies	5						
Anthony Parsons	5	Anthony Parsons	4				
Brett Miller	3						
Ricky Walden	2	Neil Robertson	5	Neil Robertson	5	Neil Robertson	5
Neil Robertson	5						
Jimmy Robertson	5	Jimmy Robertson	3				
Kuldesh Johal	3						
Ben Woollaston	3	Michael Wasley	5	Michael Wasley	1		
Michael Wasley	5						
Andy Lee	5	Andy Lee	1				
Munraj Pal	3						

Najwyższe brejki:

134 Neil Robertson

133 Neil Robertson

130 Michael Rhodes

100 Matt James

117 Matt Couch

113 Jimmy Robertson

112 Adam Davies

110 Kuldesh Johal

108 Richard Beckham

100 Michael Wasley

Wyniki zawodników z Main Touru do rundy ostatnich 32 zawodników włącznie:

- Matthew Couch: 5-2 z Jamie'm O'Neillem (runda 1), 5:1 z Lee Shankerem (runda 2), 5:4 z Waynem Cooperem (ostatnia 32)
- Jamie O'Neill: 2-5 z Mattem Couchem (runda 1)
- Steve Misfud: 5-3 z Andym Williamem (runda 1), 5-3 z Gavinem Lomaxem (runda 2), 3-5 z James Leadbetterem (ostatnia 32)
- Tony Drago: 5-0 z Barrym Starkiem (runda 1), 4-5 z Simonem Bedfordem (runda 2)

- Alex Davies: 5-0 z Davidem Johnem (runda 2), 5-0 z Nathnem Colehanem (ostatnia 32)
- Joe Perry: 5-0 z Anthonym Kerrem (runda 2), 4-5 z Anthonym Parsonsem (ostatnia 32)
- Gareth Coppack: 3-5 z Mattem Jamesem (runda 2)
- Ricky Walden: 5-2 z Lee Farebrotherem (runda 2), 5-1 z Adamem Daviesem (ostatnia 32)
- Neil Robertson: 5-4 z Johnem Parkesem (runda 2), 5-1 z Jamesem Silverwoodem (ostatnia 32)
- Jimmy Robertson: 5-3 z Chrisem Norburym (runda 2), 5-0 z Carlem Mothershawem (ostatnia 32)
- Ben Woolaston: 5-2 z Richardem Beckhamem (runda 2), 5-4 z Robinem Wilsonem (ostatnia 32)
- Munraj Pal: 5-3 z Markiem Joycem (runda 2), 5-2 z Garym Wilsonem (ostatnia 32)
- Mark Joyce: 3-5 z Munrajem Palem (runda 2)

Implant

Ravenace Pro – Am 1, 15 sierpnia

Pierwszy z turniejów cyklu Ravenace Pro – Am. Gwiazdami imprezy są zawodnicy z zaplecza czołówki Main Touru – jak choćby zwycięzca pierwszego z cyklu turniejów – Ricky Walden (pokonał Craiga Steadmana 4-1). Najwyższy brejk okazał się dziełem Michaela Holta (133 punkty).

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Peter Lines	3	Tom Ford	0	Ricky Walden	4	Ricky Walden	4
Tom Ford	4						
Matt Wilson	1	Ricky Walden	4				
Ricky Walden	4						
Kyren Wilson	2	David Grace	2	Michael Holt	2		
David Grace	4						
Lee Walker	0	Michael Holt	4				
Michael Holt	4						
Rory McLeod	3	John Pearce	3	Mark Davis	3	Craig Steadman	1
John Pearce	4						
Mark Davis	4	Mark Davis	4				
Ryan Wood	1						
Paul Metcalf	0	Greg Batten	3	Craig Steadman	4		
Greg Batten	4						
Alex Taubman	1	Craig Steadman	4				
Craig Steadman	4						

Najwyższe brejki:

133 Michael Holt
 123 Mark Davis
 116 Dave Harold
 115 David Grace
 113 Scott MacKenzie
 111 Michael Holt
 107 Ricky Walden
 102 Avtar Sohanpal
 101 Ricky Walden

Wyniki zawodników z Main Touru do rundy ostatnich 32 zawodników włącznie:

- Scott MacKenzie: w-0 z Jamiem Copem (runda 1), 1-4 z Peterem Linesem (ostatnia 32)
- Jamie Cope: 0-w ze Scottem MacKenziem (runda 1)
- Tom Ford: 4-0 z Petem Hodginssem (runda 1), 4-0 z Markiem Kingiem (ostatnia 32)
- Mark King: 4-1 z Michaeliem Wasleyem (runda 1), 0-4 z Tomem Fordem (ostatnia 32)
- Dave Harold: 4-1 z Luke'iem Higginbothamem (runda 1), 1-4 z Rickym Wadenem (ostatnia 32)
- Jimmy O'Neill: 2-4 z Rickym Waldenem (runda 1)
- Ricky Walden: 4-2 z Jimmym O'Neilem (runda 1), 4-1 z Davem Haroldem (ostatnia 32)
- Lee Walker: 4-1 z Alanem Hooperem (ostatnia 32)
- Michael Holt: 4-0 z Danielem Wardem (ostatnia 32)

- Rory McLeod: 4-1 z Avtarem Sohanpalem (ostatnia 32)
- Mark Davis: 4-2 z Michaelem Wildem (ostatnia 32)
- Joe Perry: 0-w z Ryanem Woodem (ostatnia 32)

Implant

Lucan Racing Irish Classic, 18 – 19 sierpnia

Niewielki turniej rozegrany tydzień po finale Shanghai Masters. Co ciekawe, turniej rozgrywany był dwóch miejscach – w sobotę gościł w restauracji La Blanca w Lucan, a w niedzielę – w barze Kenny'ego w tym samym mieście. Niewątpliwie lepiej grało się zawodnikom w restauracji La Blanca, bowiem w swoim meczu ćwierćfinałowym Stuart Bingham wygrał 4-2 z Joe Swailem, wbijając w ostatnim frejmie maksymalnego brejka. Cały turniej wygrał debiutujący w Main Tourze Irlandczyk David Morris, który pokonał w finale Fergana O'Briena 5:3.

Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Stuart Bingham	4	Stuart Bingham	3	Fergal O'Brien	3
Joe Swail	2				
Fergal O'Brien	4	Fergal O'Brien	5		
Joe Delaney	0				
Michael Judge	1	Patrick Wallace	3	David Morris	5
Patrick Wallace	4				
David Morris	4	David Morris	5		
Rodney Goggins	2				

Najwyższe brejki:

147 Stuart Bingham

100 Fergal O'Brien

Implant

VC Poker Irish Professional Championship, 25 – 30 września

16 zawodników walczyło w kolejnym z serii turniejów wypełniających pustkę pomiędzy Shanghai Masters a Grand Prix. Świetnie zaprezentował się Ken Doherty, kończąc turniej z imponującym bilansem frejmów 25 – 4. Warto odnotować udział w turnieju Alexa Higginsa, któremu jest nie dał szans Fergal O'Brien, wygrywając wszystkie frejmy w tym meczu. Fergal doszedł w tym turnieju aż do finału, ulegając bardziej utytułowanemu koledze 2-9. Najwyższy brejk należał do zwycięzcy i wynosił 115 punktów.

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Ken Doherty	5	Ken Doherty	5	Ken Doherty	6	Ken Doherty	9
Patrick Wallace	0						
Vincent Muldoon	5	Vincent Muldoon	0				
David Morris	2						
Gerard Greene	5	Gerard Greene	5	Gerard Greene	2		
Leo Fernandez	3						
Dessie Sheehan	1	Michael Judge	2				
Michael Judge	5						
Fergal O'Brien	5	Fergal O'Brien	5	Fergal O'Brien	6	Fergal O'Brien	2
Alex Higgins	0						
Garry Hardiman	4	Mark Allen	4				
Mark Allen	5						
Joe Delaney	5	Joe Delaney	5	Joe Delaney	5		
Eamonn Kelly	1						
Colm Gilcreest	1	Joe Swail	0				
Joe Swail	5						

Najwyższe brejki:

115 Ken Doherty
 111 Ken Doherty
 107 Fergal O'Brien
 106 David Morris

Implant

German Open, 4 – 7 października

Doroczny turniej, w którym uczestniczy zwykle cała armia zawodników z Main Touru. Tym razem Mark Davis wygrał w finale z Joe Perrym 4:3, a nagrodę za najwyższy brejk zgarnął Tom Ford (145).

1/8 finału		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
Itaro Santos	1	David Gilbert	2	Joe Perry	3	Joe Perry	3
David Gilbert	3						
Joe Perry	3	Joe Perry	3				
Stuart Bingham	0						
Stephen Lee	1	Michael Holt	3	Michael Holt	2		
Michael Holt	3						
Michael Judge	1	Matt Selt	1				
Matt Selt	3						
Munraj Pal	1	Tom Ford	1	Mark Davis	3	Mark Davis	4
Tom Ford	3						
Barry Pinches	1	Mark Davis	3				
Mark Davis	3						
Mark King	1	Joe Swail	1	Jimmy Michie	2		
Joe Swail	3						
Jimmy Michie	3	Jimmy Michie	3				
Matthew Couch	0						

Najwyższe brejki:

145 Tom Ford	123 Stephen Lee	106 Mark Davis
142 Matt Selt	119 Barry Pinches	106 Matt Selt
140 Tom Ford	118 Matt Selt	106 David Roe
135 Nigel Bond	118 Lee Walker	106 Chris McBreen
134 Alfie Burden	117 Adam Davies	105 Tom Ford
134 Mike Dunn	115 Joe Perry	105 Nigel Bond
133 Mark Davis	113 Mark Davis	105 Mark Davis
132 Tom Ford	112 Tom Ford	104 Tony Drago
131 Gareth Coppack	111 Matt Selt	104 Hans Blanckaert
129 Tom Ford	111 Matthew Couch	103 Mark Davis
129 Mark Davis	110 Dominic Dale	103 Munraj Pal
128 Matt Selt	110 Alex Borg	100 David Gilbert
124 Mark Davis	108 Joe Perry	100 Alfie Burden
123 Tom Ford	107 Mark King	100 Mark Davis

Wyniki zawodników z Main Touru do rundy ostatnich 32 zawodników włącznie:**Grupa 3 – Mike Dunn**

3-0 Markus Hertle
 3-0 Bernd Strnad
 3-0 Andreas Hartung

Grupa 4 – Alfie Burden

3-0 Davut Dikce
 3-2 Sanjin Kusan
 3-0 Andreas Hollin

Grupa 5 – Stephen Lee

3-1 Thomas Moser
 3-0 Armin Schmidt
 3-0 Bulent Irmak

Grupa 6 – Dominic Dale

3-0 Hubert Herzog
 3-0 Thomas Mair

3-0 Kasra Khavaran

Grupa 7 – Mark King

3-0 Dieter Meier
 3-0 Kadir Anil

Grupa 8 – Joe Perry

3-0 Robert Drahm
 3-0 Bernd Erben

Grupa 9 – Stuart Bingham

3-0 Andreas Heidt
3-0 Jan Muller

Grupa 10 – Joe Swail

3-1 Stefan Caspers
3-0 Warren Smith
3-0 Michael Langlotz

Grupa 11 – Nigel Bond

3-0 Jurgen Kessler
3-0 Alexander Krohmer
3-0 Rene Scheurer

Grupa 12 – Michael Holt

3-0 Michael Heeger
3-0 Levin Schroder
3-0 Christian Spalt

Grupa 13 – Michael Judge

3-0 Jakob Stacha
3-0 Andre Plonka
3-0 Jan Prihoda

Grupa 15 – Alex Davies

3-0 Jarl Hinfelaar
3-0 Clemens Allwermann
3-0 Robert Price

Grupa 16 – David Gilbert

3-1 Maurice Le Duc
3-0 Thomas Egger

3-0 Stepan Zabloudil

Grupa 17 – David Gray

3-2 Chris McBreen
3-0 Jorg Vortkort
3-2 Mario van Herk

Grupa 18 – Jimmy Michie

3-1 Alain Vanderstreen
3-0 Marcel Plonka
3-0 Hermann Frisch

Grupa 19 – Tom Ford

3-0 Harry Fernandez
3-0 Holger Rehm
3-0 Jan Mostaert

Grupa 20 – Tony Drago

3-0 Jurgen Van den Bossche
3-0 Roberto Abart

Grupa 21 – David Roe

3-1 Tino de Witte
3-0 Christian Kirchhoff

Grupa 22 – Mark Davis

3-0 Stein de Sterck
3-0 Thomas Brunner
3-0 Fabian Leysen

Grupa 24 – Gareth Coppack

3-1 Barry Stark

3-0 Raphael Redemann

Grupa 25 – Kevin Van Kove

3-0 Peter Steiner
3-0 Dieter van Belle

Grupa 26 – Lee Walker

3-0 Tobias Stelter
3-0 Ralph Habig

Grupa 27 – Barry Pinches

3-0 Ben Harrison
3-0 Jorg Berthhold

Grupa 28 – Steve Mifsud

1-3 Adam Davies
3-0 Horst Bendig

Grupa 29 – Matt Selt

3-0 Hans Blanckaert
3-0 Wolfgang Blenk
3-0 Peter Malfliet

Grupa 30 – Munraj Pal

3-1 Patrick Einsle
3-0 Nicole Breitenstein

Grupa 31 – Matthew Couch

3-0 Itaro Santos
3-0 Django den Hartog

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 64 zawodników:

- David Gilbert 3-0 Alain Vanderstreen
- David Gray 3-1 Clemens Allwermann
- Joe Perry 3-0 Tobias Stelter
- Kevin van Hove 3-1 Dieter Meier
- Stuart Bingham 3-0 Stefan Schuler
- Gareth Coppack 3-0 Warren Smith
- Stephen Lee 3-0 Ben Harrison
- Michael Holt 3-0 Stein De Sterck
- David Roe 3-0 Jurgen Kessler
- Michael Judge 3-0 Harry Fernandez
- Tony Drago 3-1 Stefan Kasper
- Alfie Burden 3-0 Patrick Einsle
- Matt Selt 3-1 Markus Hertle
- Mike Dunn 3-0 Hans Blanckaert
- Munraj Pal 3-1 Davut Dikme
- Tom Ford 3-0 Jakob Stacha
- Dominic Dale 3-2 Steve Mifsud
- Barry Pinches 3-0 Thomas Moser
- Nigel Bond 3-0 Tino de Witte
- Mark Davis 3-0 Michael Heeger
- Mark King 3-0 Dieter van Belle
- Lee Walker 3-0 Robert Drahm
- Joe Swail 3-0 Barry Stark
- Alex Davies 3-0 Mario van Herk
- Jimmy Michie 3-0 Maurice le Duc
- Matthew Couch 3-1 Karl-Heinz Beggel

Wyniki zawodników z Main Touru w rundzie ostatnich 32 zawodników:

- David Gilbert 3-1 David Gray
- Joe Perry 3-1 Kevin van Hove
- Stuart Bingham 3-0 Gareth Coppack
- Stephen Lee 3-1 Adam Davies
- Michael Holt 3-2 David Roe
- Michael Judge 3-2 Tony Drago
- Matt Selt 3-2 Alfie Burden
- Munraj Pal 3-2 Mike Dunn
- Tom Ford 3-2 Alex Borg
- Barry Pinches 3-0 Dominic Dale
- Mark Davis 3-0 Nigel Bond
- Mark King 3-0 Lee Walker
- Joe Swail 3-0 Wim Peeters
- Jimmy Michie 3-1 Alex Davies
- Matthew Couch 3-0 Lasse Munstermann

Implant

SNOOKER LOOPY...

Może niektórzy z was słyszeli piosenkę zespołu Chas & Dave „Snooker Loopy”. Singiel został wydany w maju 1986 roku, a wśród wykonawców znaleźli się m. in. Steve Davis, Dennis Taylor, Willie Thorne, Tony Meo czy Terry Griffiths. Tytuł w wolnym tłumaczeniu oznacza „snookerowe świry”. Trudno się z tym nie zgodzić – każdy ze śpiewających zawodników jest zakręcony na punkcie snookera. Dział „Snooker loopy...” będziemy poświęcać szeroko pojętym ludziom snookera – zawodnikom, sędziom, być może działaczom. Na początku przyjrzyjmy się sylwetce najbardziej utytułowanego snookerzysty w historii. Panie i panowie, Joe Davis.

PROFIL

Urodzony: 15 kwietnia 1901 roku, Whitwell, Anglia

Zmarł: 10 lipca 1978 roku, Hampshire, Anglia

Kariera: 1919 – 1964 (od 1927 roku jako snookerzysta)

Wygrane w oficjalnych turniejach: 19

Mistrzostwo Świata w snookerze: 15 razy (1927 – 1940, 1946)

Mistrzostwo Świata w bilardzie angielskim: 4 razy (1928 – 1930, 1932)

Najwyższy brejk: 147 (1955 rok)

Brejki stupunktowe w karierze: 687

Brejki 1000+ w bilardzie angielskim: 83

Rekordy:

- pierwszy brejk stupunktowy (1928 rok)
- nieoficjalne rekordy świata w wysokości brejka: 137 (1937 rok), 138 (1938), 140 (1947), 146 (1950, 147 (1955)
- pierwsza setka w historii Mistrzostw Świata (1937 rok)
- pierwsza telewizyjna setka (1962 rok)

BIOGRAFIA

Joe Davis urodził się w 1901 roku w Whitwell, w hrabstwie Derby. Już w wieku 18 lat został zawodowcem. Stół do bilardu angielskiego był mu bliski od samego początku przygody ze sportem – jeszcze przed przejściem na zawodowstwo był znany w lokalnych kręgach jako specjalista od tej dyscypliny(do jego sukcesów należało m. in. zdobycie Mistrzostwa Chesterfield w wieku... 13 lat). Po raz pierwszy w Mistrzostwach Świata wziął udział w 1922 roku, ulegając Tomowi Newmanowi, a w 1926 roku po raz pierwszy dotarł do finału. Zapewne nie przypuszczał, że w 1934 roku będzie miał okazję pokonać go w finale snookerowych Mistrzostw Świata (25 – 23). Joe zasłynął jako współorganizator pierwszego snookerowego czempionatu, w 1927 roku. Trud włożony w zainicjowanie tego turnieju zwrócił mu się z nawiązką; ułatwił mu znacznie zapisanie się w historii jako historyczny, pierwszy Mistrz Świata w snookerze.

Jego niesamowita passa zwycięstw w najważniejszym turnieju w snookerowym kalendarzu trwała aż 20 lat! Wybuch II wojny światowej spowodował, że snookerową koronę zakładał „tylko” 15 razy. Najbliżej pokonania wielkiego mistrza był... jego brat, Fred, ulegając 36 – 37 w finale w roku 1940. Młodszy z braci Davisów nigdy nie dorównał starszemu, zdobywając „jedynie” osiem tytułów mistrzowskich. Triumf w 1946 roku był jego pożegnaniem z tymi zawodami, choć jego kariera trwała jeszcze 18 lat. Złośliwi twierdzą, że jego wycofanie służyło tylko i wyłącznie utrzymaniu miana niepokonanego w Mistrzostwach Świata.

Po zakończeniu występów w MŚ wielokrotnie występował w turniejach pokazowych. Co prawda pierwsze rekordy związane z pierwszym brekiem stupunktowym bił jeszcze w okresie międzywojennym (1928 – pierwsza setka w ogóle, 1937 – pierwsza na MŚ), ale w 1962 roku wbił pierwszy brejk stupunktowy zarejestrowany przez kamery telewizyjne (pierwsze telewizyjne 147 to dzieło Steve’a Davisa w turnieju Lada Classic 1982; Steve i Joe nie są spokrewnieni – przyp. red.). Jak na tak utytułowanego zawodnika przystało, Joe Davis ma na koncie brejka maksymalnego (1955). Co więcej, był to pierwszy maks w historii. Statystował w tym frejmie Willie Smith, dwukrotny finalista MŚ (1933, 1935), a areną była hala Leicester Square Hall. W oficjalnych turniejach Joe przegrał jedynie cztery pojedynki.

W latach 50. Joe próbował wypromować autorską grę Snooker Plus – na stole snookerowym umieszczano dwie dodatkowe bile – fioletową (za 8 punktów) – w połowie odległości pomiędzy brązową a niebieską i pomarańczową (za 10 punktów) – w połowie odległości pomiędzy niebieską a różową. Brejk maksymalny wynosiłby wtedy 210 punktów, a najwyższy możliwy do uzyskania – 221 punktów. Odmiana ta jednak nie przyjęła się. W 1963 roku został mu przyznany tytuł Oficera Orderu Imperium Brytyjskiego za wybitne osiągnięcia w sporcie (OBE, spośród snookerzystów taki tytuł otrzymał jedynie Steve Davis). Joe zmarł około dwóch miesięcy po tym, jak zasnął podczas meczu swojego brata – Freda – z Perriem Manssem podczas

Mistrzostw Świata w 1978 roku. Chyba nikt nie ma wątpliwości, że pierwszemu z Davisów na zawsze zapisał się w historii snookera.

WYNIKI W MISTRZOSTWACH ŚWIATA

Rok	Zwycięzca	Finalista	Wynik finału
1927	Joe Davis	Tom Dennis	20–11
1928	Joe Davis	Fred Lawrence	16–13
1929	Joe Davis	Tom Dennis	19–14
1930	Joe Davis	Tom Dennis	25–12
1931	Joe Davis	Tom Dennis	25–21
1932	Joe Davis	Clark McConachy	30–19
1933	Joe Davis	Willie Smith	25–18
1934	Joe Davis	Tom Newman	25–23
1935	Joe Davis	Willie Smith	25–20
1936	Joe Davis	Horace Lindrum	34–27
1937	Joe Davis	Horace Lindrum	32–29
1938	Joe Davis	Sidney Smith	37–24
1939	Joe Davis	Sidney Smith	43–30
1940	Joe Davis	Fred Davis	37–36
w latach 1941 – 45 turnieju nie rozgrywano ze względu na II wojnę światową			
1946	Joe Davis	Horace Lindrum	78–67

Co ciekawe, udało nam się dotrzeć do dokładnych wyników Mistrzostwa Świata z lat 1927 – 1931, a zachowane nie są wyniki z czempionatów rozgrywanych nawet 40 lat później! Oto drabinki z tych turniejów.

1927 rok

Runda 1		Ćwierćfinały		Półfinały		Finał	
		Joe Davis	10	Joe Davis	16	Joe Davis	20
		Joe Brady	5				
		Albert Cope	8	Albert Cope	7		
		Alec Mann	6				
Tom Carpenter	8	Tom Carpenter	8	Tom Carpenter	10	Tom Dennis	11
Nat Butler	3						
Melbourne Inman	8	Melbourne Inman	3				
Tom Newman	5						
		Tom Dennis	8	Tom Dennis	12		
		Fred Lawrence	7				

Mecze rozgrywano w różnych miejscach Wielkiej Brytanii. Finał odbył się w Camkin's Hall w Birmingham, jako dzień rozpoczęcia przyjmuje się 9 maja. Co ciekawe, jeśli mecz był zplanowany jako np. lepszy z 15 frejmów, a jednym z zawodników był Joe Davis, rozgrywano wszystkie frejmy, nawet po uzyskaniu przez niego wymaganych do zwycięstwa ośmiu. Zwycięskie trofeum było warte 19 funtów, a Mistrz Świata otrzymał 6 funtów i 10 pensów. Całość nagród pokryto z wpisowego zawodników.

Najwyższe brejki:

60 Albert Cope (rywalem Joe Davis)
 57 Joe Davis (Tom Dennis)
 46 Joe Davis (Joe Brady)
 45 Joe Davis (Joe Brady)
 41 Joe Davis (Albert Cope)

1928 rok

Runda 1		Runda 2		O miejsce w finale		Finał	
Alec Mann	14	Fred Lawrence	12	Fred Lawrence	12	Joe Davis	16
Albert Cope	9	Alec Mann	11				
Tom Newman	12	Tom Newman	12	Tom Newman	7	Fred Lawrence	13
Frank Smith	6	Tom Dennis	5				

Turniej rozgrywano na podobnych zasadach jak przed rokiem. Finał ponownie gościła Camkin's Hall w Birmingham. Sześciu zawodników walczyło o prawo gry w finale z obrońcą tytułu. Zaszczytu tego dostał miejscowy zawodnik – Fred Lawrence. W pierwszej rundzie, w meczu Aleca Manna i Alberta Cope'a zastosowano podobny manewr do tego, który zastosowano rok wcześniej w stosunku do Joe Davisa.

Najwyższe brejki:

46 Alec Mann (Albert Cope)

44 Joe Davis (Fred Lawrence)

43 Alec Mann (Fred Lawrence)

40 Joe Davis (Fred Lawrence)

1929 rok

Runda 1		Półfinały		Finał	
Fred Lawrence	13	Joe Davis	13	Joe Davis	19
Alec Mann	12	Fred Lawrence	10		
		Tom Dennis	14	Tom Dennis	14
		Kelsall Prince	6		

Mistrzostwa Świata z roku 1929 roku są pierwszymi, w których udokumentowano dokładne wyniki frejmów.

Ćwierćfinał:

Fred Lawrence – Alec Mann 13-12 (Camkin's Hall, Birmingham, 21 – 24 stycznia 1929)

62-53, 62-50, 67-36, 48-63, 55-64, 53-68, 55-41(40), 93-39, 77-52, 61-46, 63-48, 81-44, 56-42, 50-60, 26-68, 40-53, 49-59, 46-53, 70-44, 36-89, 59-66...

Niestety, brakuje wyników 4 ostatnich frejmów.

Półfinały:

Joe Davis – Fred Lawrence 13-10 (Camkin's Hall, Birmingham, 27 – 30 stycznia 1929)

60-36, 65-51, 69-41, 44-99, 33-48, 74-22, 65-43, 78-36, 111-13, 85-28, 50-57, 35-58, 94-31, 68-47, 55-57, 5-76, 68-38, 101-17, 25-82, 38-69, 91-34, 45-69, 54-16

Tom Dennis – Kelsall Prince 13-7 (Town Hall, Loughborough, 17-22 grudnia 1928)

40-67, 41-58, 52-56, 60-52, 55-30, 75-12, 54-40, 55-88, 60-31, 67-12, 50-62, 42-55, 66-21, 56-14, 69-49, 58-63, 60-19, 59-22, 53-26, 54-52

Finał:

Joe Davis – Tom Dennis 19-14 (Nottingham, 4 – 7 marca 1929 roku)

Dzień 1: **70-34, 57-58, 95-4, 68-56, 71-24, 92-54, 47-56, 80-54**

Dzień 2: **64-48, 83-22, 32-59, 29-50, 52-63, 75-29, 38-68, 105-15**

Dzień 3: **73-51, 51-62, 50-62, 44-81, 73-41, 59-34, 100-42, 24-50**

Dzień 4: **56-57, 52-41, 45-78, 87-18, 98-16, 82-45, 63-32, 41-61, 38-70**

Niestety, zapis jednoznacznie wskazuje, że zamieniono kolejność rozgrywania frejmów bądź, co równie prawdopodobne, zdecydowano się rozegrać planowe 37 frejmów, ale przy stanie 19 – 14 zaniechano realizację tego pomysłu.

Najwyższe brejki:

61 Joe Davis (Tom Dennis)

46 Joe Davis (Tom Dennis)

45 Joe Davis (Tom Dennis)

1930 rok

Runda 1		Półfinały		Finał	
Fred Lawrence	13	Joe Davis	13	Joe Davis	25
Alec Mann	11	Fred Lawrence	2		
Nat Butler	13	Tom Dennis	13	Tom Dennis	12
Tom Newman	11	Nat Butler	11		

Finał rozegrano w Thurston's Hall w Londynie. Tak jak dotychczas, turniej rozgrywano w całym kraju przez kilka miesięcy.

Najwyższe brejki:

79 Joe Davis (Tom Dennis)
70 Joe Davis (Tom Dennis)
58 Joe Davis (Tom Dennis)
58 Joe Davis (Fred Lawrence)
56 Joe Davis (Tom Dennis)

1931 rok

Ze względu na niekorzystny splot zdarzeń turniej w tym roku miał jedynie dwóch uczestników. Finał rozegrano na zapleczu pubu w Nottingham, którego właścicielem był Tom Dennis. Salę nazywano Lounge Billiard Hall.

Joe Davis – Tom Dennis 25-21

Najwyższe brejki:

72 Joe Davis
58 Joe Davis
56 Joe Davis

Implant

FELIETONY

Z KRZYŻAKA

Jimmy White, Stephen Lee, Ken Doherty, Mark Williams, Peter Ebdon... Na pewno co nieco łączy tych snookerzystów, niektórzy mogą razem sparować, na pewno wiele razy spotykali się w turniejach. W ostatnim (może w przypadku Jimmy'ego to nadużycie) czasie każdy z nich zanotował turniejowe zwycięstwo po latach posuchy. Jednak to zwycięstwo w dłuższej perspektywie odbiło się na niekorzyść. Dlaczego?

Wszyscy wymienieni wypadają ze ścisłej czołówki, do której należeli przez lata. Może nie widać tego w rankingu oficjalnym, ale już aktualny ranking prowizoryczny z uwzględnionym minimum punktowym za każdy turniej pokazuje, jak często przegrywają w pierwszych meczach. Jedynie Ebdon mieści się w pierwszej dziesiątce wspomnianego rankingu (9 miejsce), Irlandczyk Doherty jest 13, Stephen Lee zajmuje 15 pozycję, Williams otwiera trzecią szesnastkę, a legendarny Jimmy White tkwi gdzieś w siódmej dziesiątce. Najstarszy z wymienionych jest koronnym przykładem na udowodnienie tej tezy – zwycięstwo w Players Championship 2004 było pierwszą wygraną turniejową od 12 lat. Tak długie oczekiwanie na sukces wywołało poczucie spełnienia, które z czasem przerodziło się w wypalenie, co zaowocowało spadkiem o 52 pozycje w rankingu w trakcie dwóch sezonów. Spełniony i nasycony pożegnalnym triumfem White nie odczuwał już potrzeby wygrywania, na pewno nieco zaniedbał treningi i przestał się liczyć w turniejach. Wiedział, że może zawsze liczyć na dzikie karty – do Premier League Snooker czy do Mastera. Przestał grać dla siebie – zaczął grać dla publiczności, jednak nie przewidział, że może musieć swoje mecze coraz częściej rozgrywać w hali w Prestatyn, a nie w Sheffield. W tej chwili jest bardzo poważnym kandydatem do wypadnięcia z Main Touru, a powrót do tegoż jest z roku na rok trudniejszy – konkurencja rośnie, młode wilki atakują.

Williams i Lee nie są zawodnikami bardzo regularnymi, mają jednak albo wielkiej skali talent, albo świetną technikę gry. Te, wsparte ostrzejszym treningiem, pozwalają im raz na jakiś czas błysnąć w turniejach.

Czasami jednak szkodzą sobie przez lenistwo, niczym nieuzasadnioną niechęć do gry. To właśnie ona powoduje, że Walijczyk stosunkowo rzadko wbija brejki stupunktowe, kiedy ma zapewnione wygranie frejma. To niedbalstwo w momencie utraty motywacji często źle wpływa na koncentrację, co powoduje nieco niedokładne pozycjonowanie czy pomyłki przy odstawnych. Lee natomiast jest zawodnikiem bez wyrazu, świetna technika to za mało, by porwać kibiców. Często sprawia wrażenie znudzonego i rozleniwionego przy stole. Stanowczo zbyt często. Obaj są w o tyle trudniejszej sytuacji od White'a, że nie mogą liczyć na dzikie karty czy okrzyki kibiców w zburzonej już Wembley Conference Centre.

Peter Ebdon to przypadek osobny. Zawodnik nietuzinkowy, choć przez wielu oceniany jako beznamiętny, nudny, wolny – typowy odpychacz ekranowy. Peter miewa jednak, oby jak najczęstsze, przebłyśki szaleństwa – jak choćby w zeszłorocznym Mastersie, w meczu ze Stuartem Binghamem. Na swoje zwycięstwo w UK Championship 2006 pracował miesiącami, to dążenie do wielkiego zwycięstwa można było zauważyć szczególnie, kiedy wbijał ostatnie bile w półfinale Mistrzostw Świata z Marco Fu – był wzruszony, łzy ciekły mu po policzkach, a jednocześnie, mimo wygranego frejma, wbijał dalej, choć nie musiał i choć w duchu modlił się pewnie, aby wreszcie spudłować i w pełni poczuć się finalistą Mistrzostw Świata. Mało kto tak zasłużył na zwycięstwo w zeszłym sezonie.

Ken Doherty wydaje się nieco nie pasować w tym towarzystwie. W ostatnim sezonie w ścisłej czołówce rankingu, w tegorocznym oficjalnym – również. Spadek w rankingu prowizorycznym wynika ze słabego turnieju w Szanghaju, na który wielu zawodników przyjechało w wakacyjnej formie. Jednak nawet w poprzednim sezonie nie zachwycał – choć utrzymywał równy poziom przez cały czas jego trwania.

Czy opisani zawodnicy są skazani na pożarcie? Przyznam uczciwie, na najstarszym z nich kreskę postawiłem dobry rok temu, pozostali mają jednak szansę na utrzymanie się na szczycie. Musieliby jednak odnaleźć tę motywację, którą młode wilki posiadają w nadmiarze. Będzie im coraz trudniej, zważywszy na fakt, iż tacy zawodnicy jak Ding Junhui, Jami Cope, Ryan Day, Mark Allen czy Andrew Higginson coraz odważniej pukają do drzwi nawet pierwszej ósemki. Jedną ich szansę można upatrywać gdzieś indziej.

Kandydatami do podzielenia losu opisywanych zawodników wydają się być Dominic Dale (wygrana po 10 latach posuchy, choć on akurat nie zajmuje wysokiej lokaty w rankingu), Matthew Stevens (obietująca postawa w kilku ostatnich turniejach, powrót do pierwszej szesnastki) czy Stephen Hendry (tu chyba nie będzie nawet potrzebna pożegnalna wygrana, mogło nią być zwycięstwo w Malta Cup 2005). Nie ma jednak większego sensu wybieranie skazańców na wypadnięcie z czołówki czy z Main Touru. Czas osądzi, czy jest w tym choć trochę racji.

Implant

Z KRAJU

OSTATNIE TURNIEJE

Mistrzostwa Polski do lat 16, Akademia Snookera, Warszawa, 22 – 23 września 2007 roku

Stołeczna Akademia Snookera przełamała monopol kaliskiego klubu RUDI na organizację imprez mistrzowskich w obecnym sezonie. W finale, zgodnie z przewidywaniami, 14 – letni Michał Ziełiński (147Break, Warszawa) pokonał młodszego o rok Piotra Majcherczyka (Atelier, Warszawa) 4:3. Autorem najwyższego brejka okazał się zwycięzca zawodów, osiągając imponujący jak na polskie warunki wynik 74 punkty. Czarnym koniem turnieju okazał się 11 – latek z Wrocławia, Kamil Pilarski. W pierwszym meczu fazy pucharowej zwyciężył 2:0 jednego z kandydatów do medalu, Bartłomieja Zaciewskiego (Arkadia, Szczecinek), by w ćwierćfinale mocno postraszyć Adama Stefanowi (Sezam Wrocław, Koźuchów), który po pięciofrejmowej batalii zapewnił sobie brązowy medal Mistrzostw (w półfinale uległ późniejszemu triumfatorowi 1:3). Grono medalistów uzupełnił Piotr Vounq (Atelier, Warszawa), któremu w półfinale nie udało się urwać frejma klubowemu koledze, Piotrowi Majcherczykowi. Mecz o trzecie miejsce nie rozgrywano.

PORS 4*, Free Ball, Szczecin, 28 – 30 września 2007 roku

Pierwszy powakacyjny turniej rangi czterech gwiazdek zgromadził na starcie 56 zawodników, do czego waleń przyczynili się sympatycy snookera z województwa zachodniopomorskiego. Przypomnijmy, tylko Mistrzostwa Polski mają wyższą rangę niż turnieje 4*. Nie obyło się bez walkowerów – jednak po raz pierwszy od bardzo dawna mieliśmy do czynienia z obustronnym walkowerem. Zwycięzcą, podobnie jak wszystkich turniejów tej rangi w obecnym sezonie, okazał się Marcin Nitschke (Hot Shots, Zielona Góra), który pokonał

w finale Rafała Jewtucha (niezrzeszony, Warszawa) 4:2. Zielonogórski Mistrz Polski zgarnął również nagrodę za najwyższego brejka w turnieju (81 punktów). Świetnie zaprezentowali się juniorzy: grający u siebie, 13 – letni Maciej Relich (ostatnia 24), Tomasz Gierałtowski (MOK, Braniewo) – 1/8 finału, czy ćwierćfinałści – świeżo upieczony wicemistrz Polski U – 16 Piotr Majcherczyk, zielonogórzanin Michał Bielawa i kolejny z medalistów juniorskiej imprezy – Adam Stefanów. Kolejny emocjonujący pojedynek o 2 miejsce w rankingu stoczył Krzysztof Wróbel (Sezam, Wrocław) ze wspomnianym Rafałem Jewtuchem, tym razem przegrywając 2:3, co pozwoliło stołecznemu zawodnikowi wysunąć się na pozycję wicelidera rankingu. Warto zauważyć awans młodych wilków: Mariusza Sirko (na 4 miejsce), Piotra Majcherczyka (na 8) i Adama Stefanowa (na 9). Te awanse są jednak niczym przy bilansie Marcina Nitschke; począwszy od rozpoczynających sezon Mistrzostw Polski wygrał 26 z 27 meczów, uznając wyższość jedynie Krzysztofa Wróbla podczas turnieju w Zielonej Górze.

NAJBLIŻSZE IMPREZY

12 – 14 października 2007 roku – PORS 4*, 147Break, Warszawa, ul. Nowogrodzka 84/86

19 – 21 października 2007 roku – Turniej Bilardu Angielskiego, zaliczany do europejskiego rakingu, Fuga Mundi, Wrocław, pl. Grunwaldzki 12/14

27 – 28 października 2007 roku – 2 turnieje PORS 3*, Fuga Mundi, Wrocław, pl. Grunwaldzki 12/14 i Akademia Snookera, Warszawa, ul. Jadźwingów 14

10 – 11 listopada 2007 roku – 2 turnieje PORS 3*, miejsce rozgrania nieustalone

Zapisać się do turniejów można za pośrednictwem strony Polskiego Związku Snookera i Bilarda Angielskiego - <http://snooker.pl/rejestracja.php>.

Implant

GRY

O grze World Championship Snooker 2003 można powiedzieć jedno – jest bardzo dobrą, realistyczną, jedną z najlepszych gier snookerowych, jakie kiedykolwiek powstały. Dlaczego nie najlepszą? Tutaj zdania są podzielone. Niewątpliwie gry z serii World Championship Snooker cieszą się największą popularnością, i to właśnie większość miłośników snookera na pierwszym miejscu wśród symulatorów tego sportu stawia gry z serii WCS. Większość. Bitwa pomiędzy fanami tej gry a innych (np. iSnooker, FlyOrDie Snooker itp.), będzie trwała zawsze, niemal jak pomiędzy zwolennikami FIFy i Pro Evolution Soccer. Jednak w tym artykule zostawimy mniej znane produkcje, a zajmiemy się właśnie grą WCS 2003.

OPIS

Menu

Poruszanie się w Menu jest bardzo proste i przyjemne w obsłudze. W tle widzimy stół snookerowy, na którym toczy się partia, a także słyszymy muzykę. Wszystko, czego chcemy, jest uporządkowane w listach i możemy posługiwać się również myszką.

Najważniejsze informacje

Bez wątpienia powiedzieć można, że grafika jest bardzo ładna. Mamy do czynienia z technologią 3D, nieźle odwzorowanymi postaciami zawodników, a bile na stole prezentują się również dobrze. Podczas meczu publiczność oraz sędzia dają o sobie znać. Jeżeli zasłużymy i awansujemy do ćwierćfinałów i wyżej, konferansjer na sali przywita i zaprosi nas do gry. Sterowanie nie jest trudne, gdy zapoznamy się z nim wcześniej; możemy dostosować je do własnych upodobań. Po meczu zostanie zaprezentowany skrót wydarzeń, a po tym będziemy mogli zapoznać się ze statystykami.

Gra doczekała się swojej premiery 28 listopada 2003 roku za sprawą firmy Codemasters, lecz niestety żaden krajowy wydawca nie był zainteresowany tą produkcją i w żadnym polskim sklepie WCS 2003 nie znajdziemy. Dostępna jest jedynie możliwość gry Single Player. W grze znajdziemy kilka trybów gry, tzn. tryb kariery, nauki z instruktorem, możemy również mecz treningowy z wybranym snookerzystą w snookera, 8-ball lub 9-ball o dowolnie ustawionej długości meczu. Kolejnym trybem są TrickShoty, gdzie instruktor pokazuje nam jak mamy wykonywać kolejne uderzenia. Istnieje kilkanaście etapów, od łatwych, do bardzo trudnych. Ostatnim, czysto zabawowym trybem, są małe gry na stole snookerowym.

Zobacz wizytówkę gry na stronie producenta -

<http://www.codemasters.co.uk/games/?gameid=1029>

<http://www.codemasters.com/snooker2003/uk/snooker2003.php>.

Tryby gry

- **Kariera** – w tej rozgrywce mamy do czynienia z zawodnikami, turniejami i miejscami, jakie znamy z prawdziwego świata snookerowego. Dla nowych graczy niektórzy zawodnicy, lokalizacje czy rozgrywki mogą być zaskoczeniem, gdyż gra posiada oczywiście licencję na rok 2003. Na początku kariery tworzymy swojego zawodnika, nadając mu imię, narodowość oraz ubierając go w nienaganny strój. Kiedy już to uczynimy, możemy zapoznać się ze światowym rankingiem, w którym jesteśmy na ostatnim miejscu, dlatego też musimy ciężko pracować, aby tę pozycję poprawić. Większość turniejów ma bardzo podobną formułę. W jednym typie zawodów, im wyżej jesteśmy w rankingu, tym mniej mamy meczów do rozegrania. Jest też kilka imprez, w których bez względu na ranking musimy zagrać równą liczbę konfrontacji. W całym sezonie możemy zagrać prawie w każdym turnieju bez względu na ranking, ale są 2 wyjątki. W Mistrzostwach Świata, może wziąć udział jedynie najlepsza 32, jednak wbrew pozorom osiągnięcie tego nie jest takie trudne. Drugim wyjątkiem jest turniej Players Championships, w którym bierze udział tylko pierwsza szesnastka rankingu. Zawodnicy są wtedy dzieleni na dwie równe grupy, a osiągnięcie sukcesu w tym turnieju nie jest łatwe. Za zwycięstwa w turniejach otrzymujemy puchary, a im dalej zajdziemy w rozgrywkach, tym większe nagrody pieniężne, a za wygrane możemy kupić sobie nowe ubrania, kije czy różnego koloru sukna na stoły.
- **Nauka z instruktorem** – na początek wybieramy sytuację na stole, z jaką chcemy zacząć grę. Absolutnie podstawowym układem jest oczywiście 15 czerwonych w trójkącie i kolory na swoich punktach. Przed każdym uderzeniem nasz trener dokładnie nam opowiada z jaką rotacją i siłą mamy zagrać, aby biała zatrzymała się w wyznaczonym przez instruktora miejscu do wykonania kolejnego uderzenia. Ćwiczenie jest na pewno przydatne, świetnie uczy gry z bocznymi rotacjami.
- **Mecz treningowy** – w meczu treningowym możemy wybrać sobie przeciwnika do gry, długość meczu i – jeżeli kupiliśmy w trybie kariery – również kolor sukna. Na takiej zasadzie możemy grać w snookera, 8-ball i 9-ball.
- **TrickShot** – w tym trybie dostępne jest kilkanaście etapów, w każdym musimy wykonać jedno uderzenie, zgodnie z zaleceniami instruktora. Jeżeli bile potoczą się tak jak sobie zażyczył tego trener, możemy przejść do kolejnego etapu.
- **Małe gry** – czysto zabawowy tryb gry. Do wyboru jest kilka mini gier, np. możemy grać z dowolnie wybranym przeciwnikiem, wybieramy czas w jakim zawodnicy mają wykonać uderzenia (przykładowo 15 minut), w tym czasie zawodnicy mogą wbijać, a gdy czas upłynie, zwycięża zdobywca większej liczby punktów.

WYMAGANIA SPRZĘTOWE

Te są na tyle niskie, że nawet na słabych komputerach będziemy mogli nacieszyć się grafiką 3D: Pentium III 1,2 GHz, 256MB RAM, 32 MB akcelerator 3D.

OCENA

- + Dobra grafika
- + Licencje WPBSA, dzięki czemu mamy oficjalne nazwy w grze
- + Tryb kariery
- + Dodany tryb nauczania z instruktorem, czego nie było w WCS 2002
- + Łatwość poruszania się po menu
- + Przyjazne sterowanie
- + Statystyki
- + Odgłosy kibiców, liczenie sędziego podczas meczu
- + Niskie wymagania sprzętowe
- Gra nie jest dostępna w Polsce
- Brak możliwości gry multiplayer
- Monotonia gry sprawia, że produkcja to dobry tytuł jedynie dla miłośników tego sportu

Intuicyjność obsługi (10%): 10/10

Grywalność (30%): 7/10

Grafika (20%): 8/10

Dźwięki (20%): 7/10

Realizm (20%): 7/10

Ogólna ocena: 7,5/10

Snooker!

TYPOWANIA

Na forum 147.pl prowadzone są dwie zabawy, które ogólnie można nazwać typowaniami. Pierwsza to po prostu typowanie wyników meczów w turniejach organizowanych przez WPBSA (Światową Federację Snookera i Bilardu Angielskiego), natomiast druga polega na wybraniu drużyny spośród zawodników grających w Main Tourze, którzy za swoje występy w turniejach otrzymują punkty według ściśle określonych zasad. Zapraszamy do zabawy! Pod podanym adresem można znaleźć szczegółowe zasady obu typowań, a po rejestracji na forum wziąć udział w zabawie.

<http://forum.147.pl/viewforum.php?f=13&sid=5c439b0899f942a8476c527f30acc154>

Implant

TYPOWANIE WYNIKÓW

Wyniki Shanghai Masters:

1.	Lefti	98
1.	Snooker!	98
3.	Domino	86
4.	Radik444	78
5.	Michael_Holt	60
6.	Nadia_wts	54
7.	Adi	46
8.	Monika	44
9.	Logan	40
10.	Hannna	38

10.	Mickey147	38
12.	JPS	36
13.	Bohun	16
14.	Malin	0

Wyniki Pot Black:

1.	radik444	48
2.	Hannna	27
2.	Michał	27
2.	Monika	27
2.	Snooker!	27
6.	adi	18
6.	Bongo	18
6.	domino	18
6.	JPS	18
6.	lakowim	18
6.	Lefti	18
6.	Mickey147	18
13.	Sikor89	9
13.	Olcia	9
13.	perszing	9

Klasyfikacja generalna po zakończeniu Pot Black:

+3	1.	radik444	126
-1	2.	Snooker!	125
-2	3.	Lefti	116
-1	4.	domino	104
+3	5.	Monika	98

+4	6.	Hannna	65
0	7.	adi	64
-3	8.	Michael Holt	60
+1	9.	Mickey147	56
+2	10.	JPS	54
-4	10.	Nadia_wts	54
-3	12.	Logan	40
N	13.	Michał	27
N	14.	Bongo	18
N	14.	lakowim	18
-3	16.	Bohun	16
N	17.	Sikor89	9
N	17.	Olcia	9
N	17.	perszing	9
-6	20.	Malin	0

MOJA SZÓSTKA

Wyniki po Shanghai Masters:

1.	Hannna	Mark Selby, Matthew Stevens, Michael Judge, Scott MacKenzie, Liu Chuang, Tony Drago	1226
2.	Monika	Mark Selby, Matthew Stevens, John Parrot, Stuart Pettman, Liu Chuang, Tony Drago	1206
3.	Radik444	Mark Selby, Marco Fu, Fergal O'Brien, Scott MacKenzie, Tian Pengfei, Tony Drago	996
4.	Graeme_Dott	Graeme Dott, Matthew Stevens, Alan McManus, Judd Trump, Tian Pengfei, Alfie Burden	948
5.	domino	Mark Selby, Marco Fu, John Parrot, Judd Trump, Tony Drago, Liu Chuang	896
6.	Snooker!	John Higgins, Matthew Stevens, Michael Judge, Stuart Pettman, Tony Drago, Liang Wenbo	858
7.	Lefti	Graeme Dott, Jamie Cope, John Parrot, Mike Dunn, Tony Drago, Alex Davies	836
8.	Cooler	Stephen Hendry, Matthew Stevens, Fergal O'Brien, Jimmy White, Tony Drago, Alex Davies	620
9.	Michael_Holt	Neil Robertson, Michael Holt, Adrian Gunell, Stuart Pettman, Tony Drago, Liu Chuang	616
9.	Mickey147	Stephen Hendry, Matthew Stevens, John Parrot, Judd Trump, Tony Drago, Ben Woollaston	616
11.	39	John Higgins, Marco Fu, Fergal O'Brien, Stuart Pettman, Tony Drago, Liu Chuang	596
12.	Bucbucowaty	John Higgins, Matthew Stevens, Andrew Higginson, Jimmy White, Tony Drago, Kevin van Hove	534
13.	Alatriel	John Higgins, Jamie Cope, Fergal O'Brien, Stuart Pettman, Liu Chuang, Xiao Guodong	522

14.	147.pl	Ding Junhui, Marco Fu, Fergal O'Brien, Scott MacKenzie, Tony Drago, Tian Pengfei	516
14.	hagj	Neil Robertson, Marco Fu, Fergal O'Brien, Stuart Pettman, Liu Chuang, Tony Drago	516
16.	gemboyrob	Ronnie O'Sullivan, Matthew Stevens, Fergal O'Brien, Jimmy White, Tony Drago, Lee Walker	504
17.	Hendry_147	Stephen Hendry, Jamie Cope, Fergal O'Brien, Judd Trump, Tony Drago, Mark Joyce	500
18.	Mohamet	John Higgins, Matthew Stevens, Andrew Higginson, Judd Trump, Ben Woollaston, Issara Kachaiwong	494
19.	Bongo	Ronnie O'Sullivan, Matthew Stevens, Andrew Higginson, Judd Trump, Tony Drago, Michael White	474
20.	Vryysas	Stephen Hendry, Matthew Stevens, Andrew Higginson, Jimmy White, Issara Kachaiwong, Joe Jogia	462
21.	Dede	Ronnie O'Sullivan, Matthew Stevens, John Parrot, Jimmy White, Lee Spick, Tony Drago	434
22.	yavanna	Neil Robertson, Mark Allen, Michael Judge, Scott MacKenzie, Tony Drago, Liu Chuang	396
23.	Glazus	Neil Robertson, Jamie Cope, Andy Hicks, Judd Trump, Jamie O'Neill, Tony Drago	360
24.	Logan	Neil Robertson, Joe Perry, John Parrot, Judd Trump, Tony Drago, Jamie O'Neill	340
25.	Dani	John Higgins, Jamie Cope, Andrew Higginson, Judd Trump, Michael White, Liang Wenbo	324
26.	Afro	Ronnie O'Sullivan, Barry Hawkins, Andrew Higginson, Judd Trump, David Morris, Xiao Guodong	106

STOPKA REDAKCYJNA

REDAKCJA:

Grzesiek (147.pl) – strona techniczna, grafika

Adam (Snooker!) – statystyki, wyniki, turnieje, gry

Tomek (Implant) – strona techniczna i grafika – tymczasowo, turnieje, statystyki, zawodnicy, felietony, snooker polski

kontakt: gazetka@147.pl; indywidualnie poprzez forum na www.147.pl